

Euroopan unionin virallinen lehti

C 274

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta
9. lokakuuta 2010Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2010/C 274/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 260, 25.9.2010

1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2010/C 274/02

Yhdistetyt asiat C-395/08 ja C-396/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.6.2010 (Corte d'appello di Roman (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyyntöt) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Tiziana Bruno ja Massimo Pettini (C-395/08) ja Daniela Lotti ja Clara Matteucci (C-396/08) (Direktiivi 97/81/EY — Osa-aikatyötä koskeva puitesopimus — Osa-aikatyöntekijöiden ja kokoaikaisten työntekijöiden yhdenvertainen kohtelu — Vanhuuseläkkeen saamiseksi edellytettävän palvelusajan laskeminen — Ajanjaksoja, jolloin ei ole työskennelty, ei oteta huomioon — Syrjintä)

2

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 274/03	Asia C-293/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Innsbruck (Itävalta) on esittänyt 14.6.2010 — Gebhard Stark v. D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG	2
2010/C 274/04	Asia C-312/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesarbeitsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 29.6.2010 — Land Nordrhein-Westfalen v. Melanie Klinz	3
2010/C 274/05	Asia C-313/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesarbeitsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 29.6.2010 — Land Nordrhein-Westfalen v. Sylvia Jansen	4
2010/C 274/06	Asia C-323/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 5.7.2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	5
2010/C 274/07	Asia C-324/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 5.7.2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/08	Asia C-325/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 6.7.2010 — Doux Geflügel GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/09	Asia C-326/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 6.7.2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/10	Asia C-335/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Craiova (Romania) on esittänyt 6.7.2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu Jiu ja Administrația Fondului pentru Mediu Claudia v. Norica Vijulan	7
2010/C 274/11	Asia C-336/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Craiova (Romania) on esittänyt 6.7.2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu ja Administrația Fondului pentru Mediu v. Victor Vinel Ijac	7
2010/C 274/12	Asia C-344/10: Valitus, jonka Freixenet, SA on tehnyt unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) 8.7.2010 asiassa T-109/08, Freixenet v. SMHV, 27.4.2010 antamasta tuomiosta	8
2010/C 274/13	Asia C-345/10: Valitus, jonka Freixenet, SA on tehnyt 8.7.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-110/08, Freixenet v. SMHV, 27.4.2010 antamasta tuomiosta	9
2010/C 274/14	Asia C-351/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 12.7.2010 — Zollamt Linz Wels	10
2010/C 274/15	Asia C-361/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 19.7.2010 — Scrl Intercommunale Intermosane ja ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid) v. Belgian valtio	11

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 274/16	Asia C-375/10: Kanne 27.7.2010 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta	11
2010/C 274/17	Asia C-377/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Dolj (Romania) on esittänyt 26.7.2010 — Adrian Băilă v. Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova ja Administrația Fondului pentru Mediu	12
2010/C 274/18	Asia C-381/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Itävalta) on esittänyt 29.7.2010 — Astrid Preissl KEG	12
2010/C 274/19	Asia C-382/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Itävalta) on esittänyt 29.7.2010 — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda ja Stefan Toth	13
2010/C 274/20	Asia C-383/10: Kanne 30.7.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta	13
2010/C 274/21	Asia C-385/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 30.7.2010 — Elenca Srl v. Ministero dell'Interno	14
2010/C 274/22	Asia C-389/10 P: Valitus, jonka KME Germany, aiemmin KM Europa Metal AG, KME France SAS, aiemmin Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, aiemmin Europa Metalli SpA on tehnyt 3.8.2010 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-25/05, KME Germany, aiemmin KM Europa Metal AG, KME France SAS, aiemmin Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, aiemmin Europa Metalli SpA v. Euroopan komissio, 19.5.2010 antamasta tuomiosta	15
2010/C 274/23	Asia C-390/10: Kanne 3.8.2010 — Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	16
2010/C 274/24	Asia C-391/10: Kanne 3.8.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta	16
2010/C 274/25	Asia C-393/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 4.8.2010 — Dermot Patrick O'Brien v. Ministry of Justice (aiemmin Department for Constitutional Affairs)	17
2010/C 274/26	Asia C-394/10: Kanne 4.8.2010 — Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	17
2010/C 274/27	Asia C-395/10: Kanne Euroopan komissio — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta	18
2010/C 274/28	Asia C-396/10: Kanne 4.8.2010 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	18
2010/C 274/29	Asia C-398/10: Kanne 5.8.2010 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta	19

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 274/30	Asia C-404/10 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 10.8.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS v. komissio, 9.6.2010 antamasta tuomiosta	19
2010/C 274/31	Asia C-407/10: Kanne 16.8.2010 — Euroopan komissio v. Viron tasavalta	20
2010/C 274/32	Asia C-408/10: Kanne 16.8.2010 — Euroopan komissio v. Viron tasavalta	20
2010/C 274/33	Asia C-409/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 16.8.2010 — Hauptzollamt Hamburg-Hafen v. Afasia Knits Deutschland GmbH	21
2010/C 274/34	Asia C-411/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) on esittänyt 18.8.2010 — NS v. Secretary of State for the Home Department	21
Unionin yleinen tuomioistuin		
2010/C 274/35	Asia T-386/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.8.2010 — Grúas Abril Asistencia v. komissio (Kumoamiskanne — Kilpailu — Kantelun hylkääminen — Toimi, joka ei voi olla yksityisten oikeussubjektien nostaman kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen)	23
2010/C 274/36	Asia T-261/10 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 29.7.2010 — Brinkmann v. Saksa (Väliaikainen oikeussuoja — Toimivallan selvä puuttuminen)	23
2010/C 274/37	Asia T-268/10: Kanne 10.6.2010 — PPG ja SNF v. ECHA	23
2010/C 274/38	Asia T-308/10 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 20.7.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-30/08, Nanopoulos vastaan komissio, 11.5.2010 antamasta tuomiosta	24
2010/C 274/39	Asia T-315/10: Kanne 23.7.2010 — Groupe Partouche SA v. Euroopan komissio	25
2010/C 274/40	Asia T-316/10: Kanne 23.7.2010 — Health Information Management (HIM) v. Euroopan komissio	25
2010/C 274/41	Asia T-324/10: Kanne 11.8.2010 — Van Parys v. komissio	26
2010/C 274/42	Asia T-331/10: Kanne 12.8.2010 — Yoshida Metal Industry v. SMHV — Pi-Design (mustien ympyröiden peittäjä pinta)	27
2010/C 274/43	Asia T-333/10: Kanne 17.8.2010 — ATC ym. v. komissio	28

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

(2010/C 274/01)

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä

EUVL C 260, 25.9.2010

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 246, 11.9.2010

EUVL C 234, 28.8.2010

EUVL C 221, 14.8.2010

EUVL C 209, 31.7.2010

EUVL C 195, 17.7.2010

EUVL C 179, 3.7.2010

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.6.2010 (Corte d'appello di Roman (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Tiziana Bruno ja Massimo Pettini (C-395/08) ja Daniela Lotti ja Clara Matteucci (C-396/08)

(Yhdistetyt asiat C-395/08 ja C-396/08) ⁽¹⁾

(Direktiivi 97/81/EY — Osa-aikatyötä koskeva puitesopimus — Osa-aikatyöntekijöiden ja kokoaikaisten työntekijöiden yhdenvertainen kohtelu — Vanhuuseläkkeen saamiseksi edellytettävän palvelusajan laskeminen — Ajanjaksoja, jolloin ei ole työskennelty, ei oteta huomioon — Syrjintä)

(2010/C 274/02)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte d'appello di Roma

Pääasioiden asianosaiset

Valittaja: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Vastapuolet: Tiziana Bruno ja Massimo Pettini (C-395/08) ja Daniela Lotti ja Clara Matteucci (C-396/08)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Corte d'appello di Roma — Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta — Liite: Osa-aikatyötä koskeva puitesopimus 15.12.1997 annetun neuvoston direktiivin 97/81/EY (EYVL L 14, s. 9) tulkinta — Osa-aikatyöntekijät, jotka työskentelevät joitakin kuukausia vuosittain ja ovat työskentelemättä muun ajan — Ajanjaksoja, jolloin ei ole työskennelty, ei oteta huomioon vanhuuseläkkeen laskennassa

Tuomiolauselmä

1) Siltä osin kuin kysymys on vanhuuseläkkeistä, Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta 15.12.1997 annetun neuvoston direktiivin 97/81/EY liitteenä olevan osa-aikatyötä koskevan puitesopimuksen 4 lauseketta on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa jaksoittaista vertikaalista osa-aikatyötä tekevien työntekijöiden osalta ajanjaksoja, joiden kuluessa ei työskennellä, ei oteta huomioon laskettaessa tällaisen eläkkeen saamiseksi edellytettävää palvelusaikaa, jollei tällainen erilainen kohtelu ole perusteltua asiallisista syistä.

2) Jos kansallinen tuomioistuin tulee siihen tulokseen, että pääasiassa kysymyksessä oleva kansallinen säännöstö ei ole yhteensopiva direktiivin 97/81 liitteenä olevan osa-aikatyötä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen kanssa, puitesopimuksen 1 lauseketta ja 5 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat myös esteenä tällaiselle säännöstölle.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 20.12.2008.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Innsbruck (Itävalta) on esittänyt 14.6.2010 — Gebhard Stark v. D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG

(Asia C-293/10)

(2010/C 274/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Innsbruck

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gebhard Stark

Vastaaja: D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko direktiivin 87/344/ETY (¹) 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä Itävallan vakuutuslainsäädännön (Versicherungsvertragsgesetz; VersVG) 158k §:n 2 momentille ja siihen perustuvalla erään oikeusturvavakuutuksen vakuutusmaksantajan yleisiin sopimusehtoihin kuuluvalla ehdolla, jonka mukaan vakuutusmaksu voidaan sopia, että vakuutettu voi valita edustajakseen oikeudenkäynti- tai hallintomenettelyssä ainoastaan sellaisia ammattimaisesti asianosaisten edustamiseen oikeutettuja henkilöitä, joiden prosessiosoite on sen oikeudenkäynti- tai hallintoviranomaisen paikkakunnalla, joka on alimman asteena toimivaltainen asianomaisessa menettelyssä?

(¹) Oikeusturvavakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 22.6.1987 annettu neuvoston direktiivi 87/344/ETY (EYVL L 185, s. 77).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesarbeitsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 29.6.2010 — Land Nordrhein-Westfalen v. Melanie Klinz

(Asia C-312/10)

(2010/C 274/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesarbeitsgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Land Nordrhein-Westfalen

Vastapuoli: Melanie Klinz

Ennakkoratkaisukysymykset**Kysymys 1**

a) Onko 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (¹) liitteessä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan tarkoituksen ja tavoitteen mukaista perustaa sitä koskeva oikeudellinen tarkastelu, onko työsuhteen uudistamista koskevalle määräaikaistalle sopimukselle yksittäistapauksessa olemassa puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua perustellut syyt, yksinomaan tämän työsuhteen uudistamista koskevan sopimuksen tekohetkellä vallinneisiin olosuhteisiin ottamatta huomioon sitä, miten monta määräaikaista sopimusta tätä sopimusta oli jo edeltänyt, vai

b) edellyttävätkö puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan a alakohdan tarkoitus ja tavoite estää ketjutettujen työsuhteiden väärinkäyttö, että ”perustellulle syyllä” asetetaan sitä tiukemmat vaatimukset mitä useampia perättäisiä määräaikaista työsuhteita tarkasteltavana olevaa sopimusta oli jo edeltänyt tai mitä pidemmän ajanjakson ajanomainen työntekijä oli jo aiemmin työskennellyt perättäisten määräaikaisten työsuhteiden perusteella?

Kysymys 2

Estääkö määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohta osa-aikatyöstä ja määräaikaista työsuhteista annetun lain (Gesetz über Teilzeitarbeit und befristete Arbeitsverträge, jäljempänä TzBfG) 14 §:n 1 momentin 7 kohdan kaltaisen sellaisen kansallisen säännöksen soveltamisen, jonka nojalla ainoastaan julkisella sektorilla perättäisiä määräaikaista työsuhteita pidetään hyväksyttävänä siitä ”perustellusta syystä”, että työntekijän palkka maksetaan talousarvion määrärahoista, jotka on talousarviota koskevan lainsäädännön mukaan tarkoitettu määräaikaista työsuhteita varten, kun taas yksityisen sektorin työnantajien kohdalla tällaisia taloudellisia syitä ei hyväksytä ”perustelluksi syyksi”?

Kysymys 3

a) Onko kysymyksessä 2 kuvattu määräaikaista työtä koskeva säännös (nyt esillä olevassa asiassa TzBfG:n 14 §:n 1 momentin 7 kohta) puitesopimuksen mukainen silloin, jos talousarviota koskevan lainsäädännön normissa, johon TzBfG:n 14 §:n 1 momentin 7 kohdassa viitataan, määritetään määräaikaista työtä koskevan säännöksen tarkoituksena, joka liittyy ennen kaikkea kyseiseen toimintaan ja sen harjoittamiseen edellytyksiin (vrt. asia C-212/04, Adeneler ym., tuomio 4.7.2006, tiivistelmän 2 kohta)?

Jos kysymykseen 3 a) vastataan myöntävästi:

b) Onko tällainen riittävän konkreettinen tavoite kyseessä silloin, jos talousarviosta annetussa laissa (Haushaltsgesetz, jäljempänä HG), kuten nyt esillä olevassa asiassa Nordrhein-Westfalenin osavaltion HG:n 7 §:n 3 momentissa, säädetään ainoastaan, että talousarvion määrärahat on tarkoitettu määräraikaiseen toimintaan "tilapäisenä työntekijänä" (Aushilfskraft)?

vastaavassa muodossa ainoastaan julkishallinnon suppeammilla osa-alueilla (korkeakoululaitos)? Johtaako tällainen rikkominen siihen, ettei kansallista säännöstä saada enää soveltaa?

(¹) EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43

Jos kysymyksen 3 b) vastataan myöntävästi:

c) Päteekö tämä myös silloin, jos edellä mainitussa lainsäädännössä tarkoitettujen "tilapäisten työntekijöiden" toiminnalla ei ymmärretä ainoastaan toimintaa, jolla pyritään joko kattamaan tilapäisesti lisääntynyt työ määrä tai sijaistamaan tilapäisesti poissa olevia vakituiseen työvoimaan kuuluvia henkilöitä, vaan "tilapäisen työntekijän" katsotaan olevan kyseessä myös jo siinä tapauksessa, että työntekijän palkka maksetaan talousarvion määrärahoista, jotka ovat vapautuneet sen seurauksena, että samassa yksikössä työskentelevä vakituiseen työvoimaan kuuluva henkilö on tilapäisesti poissa, vaikka "tilapäiset työntekijät" harjoittavat toimintaa, jolle työnantajalla on jatkuvasti ja pysyvästi tarvetta ja jolla ei ole sisällöllistä yhteyttä poissa olevan vakituiseen työvoimaan kuuluvan henkilön harjoittamaan toimintaan, vai

d) onko kysymyksessä 3 c) kuvattu "tilapäisen työntekijän" käsitteen tulkinta ristiriidassa määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen tarkoituksen ja tavoitteen eli ketjutettujen työ-sopimusten väärinkäytön estämisen ja yhdistetyissä asioissa Angelidaki ym. (C-378/07–C-380/07, tuomio 23.4.2009, tiivistelmän 2 kohta) esitetyn periaatteen kanssa, jonka mukaan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan a alakohda on esteenä kansallisen säännösten soveltamiselle siten, "että perättäisten määräaikaisten työ-sopimusten uudistamista julkisella sektorilla pidetään hyväksyttävänä mainitussa lausekkeessa tarkoitetuista perustelluista syistä" jo pelkästään siitä syystä, että nämä sopimukset perustuvat lain säännöksiin, joissa sallitaan kyseisten sopimusten uudistaminen tiettyjen väli-aikaisten tarpeiden tyydyttämiseksi, vaikka tosiasiaa nämä tarpeet ovat pysyviä ja jatkuvia?"

Kysymys 4

Rikkooko jäsenvaltio määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 8 lausekkeen 3 kohtaa, jos laissa, jolla direktiivi 1999/70/EY pannaan täytäntöön kansallisessa oikeudessa, otetaan yleisesti koko julkishallinnon osalta käyttöön kysymyksessä 2 kuvatun kaltainen, talousarviota koskevaan lainsäädäntöön sisältyvä määräaikaisuuden peruste, jollainen kansallisessa oikeudessa oli ennen direktiivin 1999/70/EY antamista käytössä

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesarbeitsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 29.6.2010 — Land Nordrhein-Westfalen v. Sylvia Jansen

(Asia C-313/10)

(2010/C 274/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesarbeitsgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Land Nordrhein-Westfalen

Vastapuoli: Sylvia Jansen

Ennakkoratkaisukysymykset

Kysymys 1

a) Onko 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (¹) liitteessä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan tarkoituksen ja tavoitteen mukaista perustaa sitä koskeva oikeudellinen tarkastelu, onko työsuhteen uudistamista koskevalle määräaikaistalle sopimukselle yksittäistapauksessa olemassa puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua perustellut syyt, yksinomaan tämän työsuhteen uudistamista koskevan sopimuksen tekohetkellä vallinneisiin olosuhteisiin ottamatta huomioon sitä, miten monta määräaikaista sopimusta tätä sopimusta oli jo edeltänyt, vai

b) edellyttävätkö puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan a alakohdan tarkoitus ja tavoite estää ketjutettujen työ-sopimusten väärinkäyttö, että "perustellulle syyille" asetetaan sitä tiukemmat vaatimukset mitä useampia perättäisiä määräaikaista työ-sopimuksia tarkasteltavana olevaa sopimusta oli jo edeltänyt tai mitä pidemmän ajanjakson asianomainen työntekijä oli jo aiemmin työskennellyt perättäisten määräaikaisten työ-sopimusten perusteella?

Kysymys 2

Estääkö määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohta osa-aikatyöstä ja määräaikaista työsopimuksesta annetun lain (Gesetz über Teilzeitarbeit und befristete Arbeitsverträge, jäljempänä TzBfG) 14 §:n 1 momentin 7 kohdan kaltaisen sellaisen kansallisen säännöksen soveltamisen, jonka nojalla ainoastaan julkisella sektorilla perättäisiä määräaikaista työsopimuksia pidetään hyväksyttävänä siitä "perustellusta syystä", että työntekijän palkka maksetaan talousarvion määrärahoista, jotka on talousarviota koskevan lainsäädännön mukaan tarkoitettu määräaikaista työsuhteita varten, kun taas yksityisen sektorin työnantajien kohdalla tällaisia taloudellisia syitä ei hyväksytä "perustelluksi syyksi"?

Kysymys 3

a) Onko kysymyksessä 2 kuvattu määräaikaaisuutta koskeva säännös (nyt esillä olevassa asiassa TzBfG:n 14 §:n 1 momentin 7 kohta) puitesopimuksen mukainen silloin, jos talousarviota koskevan lainsäädännön normissa, johon TzBfG:n 14 §:n 1 momentin 7 kohdassa viitataan, määritetään määräaikaaisuudelle riittävän konkreettinen tavoite, joka liittyy ennen kaikkea kyseiseen toimintaan ja sen harjoittamisedellytyksiin (vrt. asia C-212/04, Adeneler ym., tuomio 4.7.2006, tiivistelmän 2 kohta)?

Jos kysymykseen 3 a) vastataan myöntävästi:

b) Onko tällainen riittävän konkreettinen tavoite kyseessä silloin, jos talousarviosta annetussa laissa (Haushaltsgesetz, jäljempänä HG), kuten nyt esillä olevassa asiassa Nordrhein-Westfalenin osavaltion HG:n 7 §:n 3 momentissa, säädetään ainoastaan, että talousarvion määrärahat on tarkoitettu määräaikaiseen toimintaan "tilapäisenä työntekijänä" (Aushilfskraft)?

Jos kysymykseen 3 b) vastataan myöntävästi:

c) Päteekö tämä myös silloin, jos edellä mainitussa lainsäädännössä tarkoitettujen "tilapäisten työntekijöiden" toiminnalla ei ymmärretä ainoastaan toimintaa, jolla pyritään joko kattamaan tilapäisesti lisääntynyt työ määrä tai sijaistamaan tilapäisesti poissa olevia vakituiseen työvoimaan kuuluvia henkilöitä, vaan "tilapäisen työntekijän" katsotaan olevan kyseessä myös jo siinä tapauksessa, että työntekijän palkka maksetaan talousarvion määrärahoista, jotka ovat vapautuneet sen seurauksena, että samassa yksikössä työskentelevä vakituiseen työvoimaan kuuluva henkilö on tilapäisesti poissa, vaikka

"tilapäiset työntekijät" harjoittavat toimintaa, jolle työnantajalla on jatkuvasti ja pysyvästi tarvetta ja jolla ei ole sisällöllistä yhteyttä poissa olevan vakituiseen työvoimaan kuuluvan henkilön harjoittamaan toimintaan, vai

d) onko kysymyksessä 3 c) kuvattu "tilapäisen työntekijän" käsitteen tulkinta ristiriidassa määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen tarkoituksen ja tavoitteen eli ketjutettujen työsopimusten väärinkäytön estämisen ja yhdistetyissä asioissa Angelidaki ym. (C-378/07–C-380/07, tuomio 23.4.2009, tiivistelmän 2 kohta) esitetyn periaatteen kanssa, jonka mukaan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan a alakohdan on esteenä kansallisen säännösten soveltamiselle siten, "että perättäisten määräaikaisten työsopimusten uudistamista julkisella sektorilla pidetään hyväksyttävänä mainitussa lausekkeessa tarkoitetuista 'perustelluista syistä' jo pelkästään siitä syystä, että nämä sopimukset perustuvat lain säännöksiin, joissa sallitaan kyseisten sopimusten uudistaminen tiettyjen väliaikaisten tarpeiden tyydyttämiseksi, vaikka tosiasiaa nämä tarpeet ovat pysyviä ja jatkuvia"?

Kysymys 4

Rikkooko jäsenvaltio määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 8 lausekkeen 3 kohtaa, jos laissa, jolla direktiivi 1999/70/EY pannaan täytäntöön kansallisessa oikeudessa, otetaan yleisesti koko julkishallinnon osalta käyttöön kysymyksessä 2 kuvatus kaltaisen, talousarviota koskevaan lainsäädäntöön sisältyvä määräaikaisuuden peruste, jollainen kansallisessa oikeudessa oli ennen direktiivin 1999/70/EY antamista käytössä vastaavassa muodossa ainoastaan julkishallinnon suppeammilla osa-alueilla (korkeakoululaitos)? Johtaako tällainen rikkominen siihen, ettei kansallista säännöstä saada enää soveltaa?

(¹) EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 5.7.2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-323/10)

(2010/C 274/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko alanimikkeeseen 0207 12 90 ⁽¹⁾ kuuluva ruho puhdistettava täysin (= ilman jäännöksiä) siten, että tullitariffia koskevan lainsäädännön kannalta on haitallista, jos ruhoon jää koneellisen teurastuksen jälkeen esimerkiksi vielä osa suolesta tai henkitorvesta?

⁽¹⁾ EYVL L 338, 30.12.1999, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 5.7.2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-324/10)

(2010/C 274/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Tarkoittaako alanimikkeen 0207 12 90 9990 ilmaisu ”taivanomaisesta poikkeava koostumus” sitä, että ruhon mukana saa olla yhteensä enintään neljä siinä mainittua sisäelintä — yksi tai useampia kutakin?

2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Kuuluvatko alanimikkeeseen 0207 12 10 ⁽¹⁾ myös ruhot, joissa on mukana useampia kappaleita jotakin tässä alanimikkeessä mainittua sisäelintä?

⁽¹⁾ EYVL L 322, 1.12.1998, s. 31.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 6.7.2010 — Doux Geflügel GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-325/10)

(2010/C 274/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Doux Geflügel GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 0207 12 10 ⁽¹⁾ kuuluvien kanojen oltava kynittyjä siten, että niissä ei ole kiinnittyneinä mitään jäännöksiä, vai saako ruhossa olla vielä koneellisen teurastuksen jälkeen kiinnittyneinä joitakin pieniä untuvia, höyheniä, sulan tuppia ja karvoja?

⁽¹⁾ EYVL L 338, 30.12.1999, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 6.7.2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-326/10)

(2010/C 274/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluuko kananruho tuoteluettelonumeroon 0207 12 90 9990 ⁽¹⁾ myös silloin, jos jossakin tämän tuotekoodin mukaan sallitussa sisäelimessä on kiinnittyneenä sellainen kanan osa, jota ei ole sallittu?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: onko tulliviraston tutkiessa sitä, vastaavatko vientituotteet vienti-ilmoituksessa ilmoitettuja tuoteluettelonumeroita, sallittava poikkeama siinä mielessä, että ns. poikkeavat havainnot eivät ole tuen kannalta haitallisia?

⁽¹⁾ EYVL L 322, 1.12.1998, s. 31.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Craiova (Romania) on esittänyt 6.7.2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu Jiu ja Administrația Fondului pentru Mediu Claudia v. Norica Vijulan

(Asia C-335/10)

(2010/C 274/10)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Craiova

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu Jiu ja Administrația Fondului pentru Mediu

Vastapuoli: Claudia Norica Vijulan

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 110 artiklan (entinen EY 90 artikla) ensimmäistä kohtaa tulkittava siten, että siinä kielletään jäsenvaltiota ottamasta käyttöön kiireellisenä annetussa hallituksen asetuksessa nro 50/2008, sellaisena kuin se on muutettuna kiireellisenä annetulla hallituksen asetuksella nro 218/2008, säädetyn päästöveron kaltaista veroa, josta on vapautettu luokan M1 ajoneuvot, joiden päästöluokitus on Euro 4 ja joiden sylinteritilavuus on alle 2 000 kuutiosenttimetriä, sekä kaikki luokan N1 ajoneuvot, joiden päästöluokitus on Euro 4, jotka on rekisteröity ensimmäisen kerran Romaniassa tai toisessa jäsenvaltiossa 15.12.2008 ja 31.12.2009 välisenä ajanjaksona, mutta jota sovelletaan vastaaviin tai kilpaileviin, toisista jäsenvaltioista peräisin oleviin käytettyihin ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity ennen 15.12.2008, kun tällaisessa verossa voi olla kyse muista jäsenvaltioista peräisin olevista tavaroista kannettavasta sisäisestä verosta, joka on kotimaisten tuotteiden verotukseen verrattuna välillisesti syrjivä uusien autojen kotimaisen tuotannon suojelemiseksi?
- 2) Onko SEUT 110 artiklan (entinen EY 90 artikla) ensimmäistä kohtaa tulkittava siten, että siinä kielletään jäsenvaltiota ottamasta käyttöön kiireellisenä annetussa hallituksen asetuksessa nro 50/2008, sellaisena kuin se on muutettuna kiireellisenä annetulla hallituksen asetuksella nro 218/2008, säädetyn päästöveron kaltaista veroa, josta on vapautettu luokan M1 ajoneuvot, joiden päästöluokitus on Euro 4 ja joiden sylinteritilavuus on alle 2 000 kuutiosenttimetriä, sekä kaikki luokan N1 ajoneuvot, joiden päästöluokitus on Euro 4, jotka on rekisteröity ensimmäisen kerran Romaniassa tai toisessa jäsenvaltiossa 15.12.2008 ja 31.12.2009 välisenä ajanjaksona, mutta jota sovelletaan ajoneuvoihin, joiden tekniset ominaisuudet poikkeavat edellä mainituista ja jotka on rekisteröity saman ajanjakson kuluessa toisessa jäsenvaltiossa, kun tällaisessa verossa voi olla kyse muista jäsenvaltioista peräisin olevista tavaroista kannettavasta sisäisestä verosta, joka on kotimaisten tuotteiden verotukseen verrattuna välillisesti syrjivä uusien autojen kotimaisen tuotannon suojelemiseksi?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Craiova (Romania) on esittänyt 6.7.2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu ja Administrația Fondului pentru Mediu v. Victor Vinel Ijac

(Asia C-336/10)

(2010/C 274/11)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Craiova

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu ja Administrația Fondului pentru Mediu

Vastapuoli: Victor Vinel Ijac

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko SEUT 110 artiklan (entinen EY 90 artikla) ensimmäistä kohtaa tulkittava siten, että siinä kielletään jäsenvaltiota ottamasta käyttöön päästöveron kaltaista veroa, josta säädetään kiireellisenä annetussa hallituksen asetuksessa nro 50/2008, jossa maahantuotujen, aiemmin toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa rekisteröityjen käytettyjen ajoneuvojen rekisteröinnin edellytykseksi Romaniassa asetetaan päästöveron maksaminen, vaikka vastaavaa veroa ei kanneta Romaniassa rekisteröidyistä käytetyistä ajoneuvoista, kun ne myydään ja siis rekisteröidään uudelleen, kun tällaisessa verossa voi olla kyse muista jäsenvaltioista peräisin olevista tavaroista kannettavasta sisäisestä verosta, joka on kotimaisten tuotteiden verotukseen verrattuna välillisesti syrjivä?

Valitus, jonka Freixenet, SA on tehnyt unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) 8.7.2010 asiassa T-109/08, Freixenet v. SMHV, 27.4.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-344/10)

(2010/C 274/12)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Freixenet, SA (edustajat: asianajajat F. de Vissier, E. Cornu ja D. Moreau)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- Ensimmäiseksi on kumottava unionin yleisen tuomioistuimen 27.4.2010 antama tuomio sekä SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 30.10.2007 tekemä päätös ja päätettävä, että yhteisön tavaramerkkihakemus nro 32 532 täyttää asetuksen N:o 40/94 40 artiklan (josta on tullut asetuksen N:o 207/209 39 artikla) mukaiset julkaisemisen edellytykset
- toissijaisesti on kumottava unionin yleisen tuomioistuimen 27.4.2010 antama tuomio

- joka tapauksessa SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi kolme perustetta.

Se väittää ensimmäisessä perusteessaan ennen kaikkea, että puolustautumisoikeuksia ja oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on loukattu, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklaa on rikottu ja että yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 ⁽¹⁾ 73 artiklaa (toinen virke) ja 38 artiklaa (3 kohta) (joista on tullut yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽²⁾ 75 artikla (toinen virke) ja 37 artikla (3 kohta)) on rikottu.

Tämän perusteen ensimmäinen osa perustuu siihen, että kontradiktorista periaatetta ei ole noudatettu. Valittaja katsoo — toisin kuin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisessa tuomiossa — että SMHV:n valituslautakunta arvioi yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetussa päätöksessä valittajan tavaramerkin erottamiskyvyn uudelleen antamatta valittajalle mahdollisuutta esittää huomautuksia tästä uudesta lähestymistavasta. Valittajan mukaan yleisen tuomioistuimen ensimmäisen valituslautakunnan päätökselle antama oikeutus on virheellinen ja puutteellinen, kun otetaan huomioon prosessuaalisen lojaalisuuden periaate ja puolustautumisoikeuksien noudattamisen tarve. Valittajan mukaan valituksenalainen tuomio loukkaa puolustautumisoikeuksien ja prosessuaalisen lojaalisuuden periaatetta myös sen vuoksi, että siinä todetaan, että SMHV saattoi ilmoittaa valittajalle joukon tosiseikkoja todeten, että se aikoi perustaa hylkäävän päätöksensä näihin seikkoihin, ja saatuaan tämän jälkeen valittajan näitä seikkoja koskevat kirjalliset huomautukset, päätti poiketa niistä ainakin osittain ja perustaa päätöksensä erilaiseen tosiseikkojen ja käsitteiden arviointiin antamatta valittajalle mahdollisuutta esittää minkäänlaisia huomautuksia.

Valittaja väittää perusteen toisessa osassa, että yleinen tuomioistuin ei ole noudattanut perusteluja koskevaa vaatimusta, koska valituksenalaisessa tuomiossa ei voitu pitää riittävästi perusteltuna ensimmäisen valituslautakunnan tekemää päätöstä 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisesta. Kyseisessä päätöksessä ei yksilöidä mitään asiakirjoista, joihin se perustuu, eikä todeta, että todisteisiin ei ole tarpeen viitata, koska ensimmäinen valituslautakunta oli väitetysti tukeutunut ”käytännön kokemuksesta tehtyihin päätelmiin”. Se, että SMHV ja yleinen tuomioistuin käyttivät perusteena epävarmoja tosiseikkoja ja asiakirjoja, vaikuttaa haitallisesti sekä puolustautumisoikeuksiin että edellä mainittuun asetuksen N:o 40/94 73 artiklassa tarkoitettuun perustelua koskevaan vaatimukseen.

Valittaja väittää toisessa perusteessaan, että yleinen tuomioistuin on rikkonut asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa. Vaikka valittaja oli todisteiden avulla osoittanut, että tavaramerkki, jonka rekisteröintiä on haettu, muodostuu hyvin luonteenomaisista seikoista, jotka erottavat sen selvästi muista markkinoilla olevista muodoista, yleinen tuomioistuin ainoastaan toisti SMHV:n esittämät epämääräiset ja yleiset kiellot ja totesi, että tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, ei ollut erottamiskykyinen. Sen mukaan yleinen tuomioistuin käytti ankarampaa tavaramerkin erottamiskyvyn arviointiperustetta kuin perinteisempien tavaramerkkien tapauksessa. Sen mukaan valituksenalaisella tuomiolla loukattiin siis sääntöä, jonka mukaan tavaramerkin erottamiskykyä on arvioitava konkreettisesti. Toisaalta kun yleinen tuomioistuin katsoi, että kuluttajien enemmistö ei pitänyt tavaramerkin omintakeista ulkoasua seikkana, joka on hyödyllinen asianomaisen kuohuviinin alkuperän määrittämisessä, vaan käyttää mieluummin etikettiä viitteenä, se ei antanut suojaa tavarahan päällyksen muodolle, vaikka tästä mahdollisuudesta säädetään nimenomaisesti asetuksen 4 artiklassa.

Valittajayhtiö väittää kolmanneksi, että yleinen tuomioistuin toimi asetuksen 40/94 7 artiklan 3 kohdan vastaisesti, koska valituksenalaisessa tuomiossa esitetään vaatimus siitä, että tavaramerkki, jonka rekisteröintiä on haettu, tulisi käyttönsä vuoksi erottamiskykyiseksi siten, että sitä olisi käytetty jokaisessa unionin jäsenvaltiossa. Kun yleinen tuomioistuin ei tunnustanut sitä, että tavaramerkki olisi tullut erottamiskykyiseksi sen vuoksi, että merkittävä osa asianomaisesta kohderyhmästä tunnistaa sen, vaikka se samalla myönsi, että valittajan tavaramerkki oli saavuttanut tämän erottamiskyvyn ainakin Espanjan alueella, se esitti kohtuuttoman ja epätasällisen säännön asianomaiseen asetukseen nähden.

(¹) EYVL 1994, L 11, s. 1

(²) EUVL L 78, s. 1

Valitus, jonka Freixenet, SA on tehnyt 8.7.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-110/08, Freixenet v. SMHV, 27.4.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-345/10)

(2010/C 274/13)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Freixenet, SA (edustajat asianajajat F. de Visscher, E. Cornu ja D. Moreau)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

— Ensimmäisesti on kumottava unionin yleisen tuomioistuimen 27.4.2010 antama tuomio sekä SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 20.11.2007 tekemä päätös ja päätettävä, että yhteisön tavaramerkkihakemus nro 32 540 täyttää asetuksen N:o 40/94 40 artiklan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 39 artikla) mukaiset julkaisemisen edellytykset

— toissijaisesti on kumottava unionin yleisen tuomioistuimen 27.4.2010 antama tuomio

— joka tapauksessa SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi kolme perustetta.

Se väittää ensimmäisessä perusteessaan ennen kaikkea, että puolustautumisoikeuksia ja oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on loukattu, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklaa on rikottu ja että yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (¹) 73 artiklaa (toinen virke) ja 38 artiklaa (3 kohta) (joista on tullut yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (²) 75 artikla (toinen virke) ja 37 artikla (3 kohta)) on rikottu.

Tämän perusteen ensimmäinen osa perustuu siihen, että kontradiktoria periaatetta ei ole noudatettu. Valittaja katsoo — toisin kuin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisessa tuomiossa — että SMHV:n valituslautakunta arvioi yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetussa päätöksessä valittajan tavaramerkin erottamiskyvyn uudelleen antamatta valittajalle mahdollisuutta esittää huomautuksia tästä uudesta lähestymistavasta. Valittajan mukaan yleisen tuomioistuimen ensimmäisen valituslautakunnan päätökselle antama oikeutus on virheellinen ja puutteellinen, kun otetaan huomioon prosessuaalisen lojaalisuuden periaate ja puolustautumisoikeuksien noudattamisen tarve.

Valittajan mukaan valituksenalainen tuomio loukkaa puolustautumisoikeuksien ja prosessuaalisen lojaalisuuden periaatetta myös sen vuoksi, että siinä todetaan, että SMHV saattoi ilmoittaa valittajalle joukon tosiseikkoja todeten, että se aikoi perustaa hylkäävän päätöksensä näihin seikkoihin, ja saatuaan tämän jälkeen valittajan näitä seikkoja koskevat kirjalliset huomautukset, päätti poiketa niistä ainakin osittain ja perustaa päätöksensä erilaiseen tosiseikkojen ja käsitteiden arviointiin antamatta valittajalle mahdollisuutta esittää minkäänlaisia huomautuksia.

Valittaja väittää perusteen toisessa osassa, että yleinen tuomioistuin ei ole noudattanut perustelua koskevaa vaatimusta, koska valituksenalaisessa tuomiossa ei voitu pitää riittävästi perusteluna ensimmäisen valituslautakunnan tekemää päätöstä 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisesta. Kyseisessä päätöksessä ei yksilöidä mitään asiakirjoista, joihin se perustuu, eikä todeta, että todisteisiin ei ole tarpeen viitata, koska ensimmäinen valituslautakunta oli väitetysti tukeutunut ”käytännön kokemuksesta tehtyihin päätelmiin”. Se, että SMHV ja yleinen tuomioistuin käyttivät perusteena epävarmoja tosiseikkoja ja asiakirjoja, vaikuttaa haitallisesti sekä puolustautumisoikeuksiin että edellä mainittuun asetukseen N:o 40/94 73 artiklassa tarkoitettuun perustelua koskevaan vaatimukseen.

Valittaja väittää toisessa perusteessaan, että yleinen tuomioistuin on rikkonut asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa. Vaikka valittaja oli todisteiden avulla osoittanut, että tavaramerkki, jonka rekisteröintiä on haettu, muodostuu hyvin luonteenomaisista seikoista, jotka erottavat sen selvästi muista markkinoilla olevista muodoista, yleinen tuomioistuin ainoastaan toisti SMHV:n esittämät epämääräiset ja yleiset kiellot ja totesi, että tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, ei ollut erottamiskykyinen. Sen mukaan yleinen tuomioistuin käytti ankarampaa tavaramerkin erottamiskyvyn arviointiperustetta kuin perinteisempien tavaramerkkien tapauksessa. Sen mukaan valituksenalaisella tuomiolla loukattiin siis sääntöä, jonka mukaan tavaramerkin erottamiskykyä on arvioitava konkreettisesti. Toisaalta kun yleinen tuomioistuin katsoi, että kuluttajien enemmistö ei pitänyt tavaramerkin omintakeista ulkoasua seikkana, joka on hyödyllinen asianomaisen kuohuviinin alkuperän määrittämisessä, vaan käyttää mieluummin etikettiä viitteenä, se ei antanut suojaa tavarantoiminnan päällyksen muodolle, vaikka tästä mahdollisuudesta säädetään nimenomaisesti asetuksen 4 artiklassa.

Valittajayhtiö väittää kolmanneksi, että yleinen tuomioistuin toimi asetuksen 40/94 7 artiklan 3 kohdan vastaisesti, koska valituksenalaisessa tuomiossa esitetään vaatimus siitä, että tavaramerkki, jonka rekisteröintiä on haettu, tulisi käyttönsä vuoksi erottamiskykyiseksi siten, että sitä olisi käytetty jokaisessa unionin jäsenvaltiossa. Kun yleinen tuomioistuin ei tunnustanut sitä, että tavaramerkki olisi tullut erottamiskykyiseksi sen vuoksi, että

merkittävä osa asianomaisesta kohderyhmästä tunnistaa sen, vaikka se samalla myönsi, että valittajan tavaramerkki oli saavuttanut tämän erottamiskyvyn ainakin Espanjan alueella, se esitti kohtuuttoman ja epätasällisen säännön asianomaiseen asetukseen nähden.

(¹) EYVL 1994, L 11, s. 1

(²) EUVL L 78, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 12.7.2010 — Zollamt Linz Wels

(Asia C-351/10)

(2010/C 274/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Zollamt Linz Wels

Valittajan vastapuoli: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Salzburg

Asian käsittelyyn osallistuva osapuoli: LAKI D.O.O.E.L.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 2.7.1993 annetun komission asetuksen N:o 2454/93 (jäljempänä tullikoodeksiasetus), (¹) sellaisena kuin se on muutettuna 4.5.2001 annetulla komission asetuksella N:o 993/2001, 558 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 555 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa, tulkittava siten, että kyseessä on kulkuvälineen kielletty käyttö sisäisessä liikenteessä jo silloin, kun tavarat lastataan ja kuljetus alkaa, jos kaupallisesti käytetylle ajoneuvolle on myönnetty sisäistä liikennettä koskeva lupa kahden jäsenvaltion välillä ja jos tavarat otetaan kuljetettaviksi toisessa näistä jäsenvaltioista, mutta määränpää (suunniteltu purkamispaikka) on jossain muussa kuin jommassakummassa jäsenvaltiossa eikä lupaa ole myönnetty muiden jäsenvaltioiden osalta?

- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen N:o 2913/92 (tullikoodiksi) ⁽²⁾ 204 artiklan 1 kohdan a alakohdasta, luettuna yhdessä 215 artiklan kanssa, tulkittava siten, että siinä tapauksessa tullivelka syntyy jäsenvaltiossa, jossa tavarat otetaan kuljetettavaksi, ja tämä jäsenvaltio on toimivaltainen perimään tuontimaksut, vaikka vasta lastin purkamisen yhteydessä todettaisiin, että kuljetus on tapahtunut jäsenvaltiossa, jonka osalta ei ole myönnetty lupaa sisäiseen liikenteeseen?
- 3) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko lisäksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽³⁾ 61 artiklaa tulkittava siten, että tuonti tapahtuu tässä tilanteessa jäsenvaltiossa, jossa tavarat on otettu kuljetettavaksi, ja että tämä jäsenvaltio on toimivaltainen perimään tuonnista liikevaihtoveron, vaikka vasta lastin purkamisen yhteydessä todettaisiin, että kuljetus on tapahtunut jäsenvaltiossa, jonka osalta ei ole myönnetty lupaa sisäiseen liikenteeseen?

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

suutta koskevista vähimmäisvaatimuksista 2.6.2008 annetun kuninkaan asetuksen 8–13 §, joissa säädetään sähkölaitteistojen ja sähkölaitteiden valmistusta ja niihin työntekijöiden suojaamiseksi liitetyistä suojalaitteista koskevista vaatimuksista, teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan 11 alakohdassa tarkoitettuja teknisiä määräyksiä, joita koskevat ehdotukset on annettava tiedoksi kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla?

- 2) Ovatko kansalliset oikeussäännöt, kuten edellä mainitun 2.6.2008 annetun kuninkaan asetuksen 8–13 §, edellä mainitun direktiivin 98/34/EY 1 artiklan loppuosassa tarkoitettuja toimenpiteitä, jotka jäsenvaltiot arvioivat tarpeellisiksi henkilöiden ja erityisesti työntekijöiden suojelun varmistamiseksi tuotteita käytettäessä ja jotka eivät vaikuta tuotteisiin?

⁽¹⁾ EYVL L 204, s. 37.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 19.7.2010 — Srl Intercommunale Intermodane ja ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid) v. Belgian valtio

(Asia C-361/10)

(2010/C 274/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Srl Intercommunale Intermodane ja ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid)

Vastaaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko kansalliset oikeussäännöt, kuten riidanalaisen työpaikoilla olevien tiettyjen vanhojen sähkölaitteistojen turvalli-

Kanne 27.7.2010 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-375/10)

(2010/C 274/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet); virkamiehet G. Braun ja E. Adsera Ribera)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

— Kantaja vaatii, että Espanjan kuningaskunnan todetaan jättäneen noudattamatta osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/36/EY ⁽¹⁾ 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole asetetussa määräajassa antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niitä komissiolle.

— Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2007/36/EY kansalliselle voimaan saattamiselle asetettu määräaika päättyi 3.8.2009.

(¹) EYVL L 184, s. 17.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Dolj (Romania) on esittänyt 26.7.2010 — Adrian Băilă v. Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova ja Administrația Fondului pentru Mediu

(Asia C-377/10)

(2010/C 274/17)

Oikeudenkäyntikieli: romanian

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Dolj

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Adrian Băilă

Vastaaja: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova ja Administrația Fondului pentru Mediu

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko SEUT 110 artiklan (entinen EY 90 artikla) ensimmäistä kohtaa tulkittava siten, että siinä kielletään jäsenvaltiota ottamasta käyttöön kiireellisenä annetussa hallituksen asetuksessa nro 50/2008, sellaisena kuin se on muutettuna kiireellisenä annetulla hallituksen asetuksella nro 218/2008, säädetyn päästöveron kaltaista veroa, josta on vapautettu luokan M1 ajoneuvot, joiden päästöluokitus on Euro 4 ja joiden sylinteritilavuus on alle 2 000 kuutiosenttimetriä, sekä kaikki luokan N1 ajoneuvot, joiden päästöluokitus on Euro 4, jotka on rekisteröity ensimmäisen kerran Romaniassa tai toisessa jäsenvaltiossa 15.12.2008 ja 31.12.2009 välisenä ajanjaksona, mutta jota sovelletaan vastaaviin tai kilpaileviin, toisista jäsenvaltioista peräisin oleviin käytettyihin ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity ennen 15.12.2008, kun tällaisessa verossa voi olla kyse muista jäsenvaltioista peräisin olevista tavaroista kannettavasta sisäisestä verosta, joka on kotimaisten tuotteiden verotukseen verrattuna välillisesti syrjivä uusien autojen kotimaisen tuotannon suojelemiseksi?

2) Onko SEUT 110 artiklan (entinen EY 90 artikla) ensimmäistä kohtaa tulkittava siten, että siinä kielletään jäsenvaltiota ottamasta käyttöön kiireellisenä annetussa hallituksen asetuksessa nro 50/2008, sellaisena kuin se on muutettuna kiireellisenä annetulla hallituksen asetuksella nro 218/2008, säädetyn päästöveron kaltaista veroa, josta on vapautettu luokan M1 ajoneuvot, joiden päästöluokitus on Euro 4 ja joiden sylinteritilavuus on alle 2 000 kuutiosenttimetriä, sekä kaikki luokan N1 ajoneuvot, joiden päästöluokitus on Euro 4, jotka on rekisteröity ensimmäisen kerran Romaniassa tai toisessa jäsenvaltiossa 15.12.2008 ja 31.12.2009 välisenä ajanjaksona, mutta jota sovelletaan ajoneuvoihin, joiden tekniset ominaisuudet poikkeavat edellä mainituista ja jotka on rekisteröity saman ajanjakson kuluessa toisessa jäsenvaltiossa, kun tällaisessa verossa voi olla kyse muista jäsenvaltioista peräisin olevista tavaroista kannettavasta sisäisestä verosta, joka on kotimaisten tuotteiden verotukseen verrattuna välillisesti syrjivä uusien autojen kotimaisen tuotannon suojelemiseksi?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Itävalta) on esittänyt 29.7.2010 — Astrid Preissl KEG

(Asia C-381/10)

(2010/C 274/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Astrid Preissl KEG

Vastapuoli: Landeshauptmann von Wien

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko asetuksen (EY) N:o 852/2004 (¹) liitteessä II olevan 1 luvun 4 kohtaa, jonka mukaan ”tiloissa on oltava riittävä määrä — — käsienvesuun tarkoitettuja pesualtaita [, joissa] on oltava kylmä ja kuuma juokseva vesi”, tulkittava siten, että saksankielisessä toisinnossa käytetyllä ilmaisulla ”Handwaschbecken” (käsienvesuualtaat) tarkoitetaan kaikkia (lämmi- vesiliitännällä varustettuja) paikkoja käsienvesuun, vai onko käsitteen ”Handwaschbecken” ymmärrettävä tarkoittavan vain yksinomaan käsienvesua varten tarkoitettuja pesualtaita?

- 2) Minkä kriteerien mukaan on arvioitava, täyttyvätkö asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan 1 luvun 4 kohdassa hygienialle säädetyt edellytykset, kuten se, että tiloissa on oltava ”sekä käsienpesuun ja hygieeniseen kuivaamiseen tarvittavat aineet”? Onko tätä liitteessä olevaa säännöstä tulkittava niin, että käsienkuivauslaite tai vesihana vastaa vain silloin asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan 4 kohdan mukaisia hygieniavaatimuksia, kun tätä käsienkuivauslaitetta tai tätä vesihanaa voidaan käyttää niitä käsin koskematta?

(¹) Elintarvikehygieniasta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004 (EUVL L 139, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Itävalta) on esittänyt 29.7.2010 — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda ja Stefan Toth

(Asia C-382/10)

(2010/C 274/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda ja Stefan Toth

Vastapuoli: Landeshauptmann von Wien

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Mitkä ovat ne arviointiperusteet, joiden nojalla on ratkaistava, onko kyseessä asetuksen (EY) N:o 852/2004 (¹) liitteen II IX luvun 3 kohdassa tarkoitettu ihmisravinnoksi kelpaamattomuus? Onko kyseessä tällainen kelpaamattomuus jo silloin, kun mahdollinen ostaja on mahdollisesti kosketanut kaupan pidettävää elintarviketta tai aivastanut sen päälle?
- 2) Mitkä ovat ne arviointiperusteet, joiden nojalla on ratkaistava, onko kyseessä asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteen II

IX luvun 3 kohdassa tarkoitettu terveydelle vaarallisuus? Onko kyseessä tällainen terveydelle vaarallisuus jo silloin, kun mahdollinen ostaja on mahdollisesti kosketanut kaupan pidettävää elintarviketta tai aivastanut sen päälle?

- 3) Mitkä ovat ne arviointiperusteet, joiden nojalla on ratkaistava, onko kyseessä asetuksen N:o 852/2004 liitteen II IX luvun 3 kohdassa tarkoitettu saastuminen, jonka johdosta tiettyä elintarviketta ei voida enää kohtuudella pitää käytettävänä? Onko kyseessä tällainen saastuminen jo silloin, kun mahdollinen ostaja on mahdollisesti kosketanut kaupan pidettävää elintarviketta tai aivastanut sen päälle?

(¹) Elintarvikehygieniasta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004 (EUVL L 139, s. 1).

Kanne 30.7.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-383/10)

(2010/C 274/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R: Lyal ja F. Dintilhac)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 63 artiklan (aiemmin EY:n perustamissopimuksen 49 ja 56 artikla) eikä Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 36 ja 40 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on perustanut järjestelmän, jossa muualle kuin Belgiaan sijoittautuneiden pankkien maksamia korkoja verotetaan syrjivästi siten, että vain belgialaisten pankkien maksamiin korkoihin sovelletaan verovapautusta, ja pitänyt tätä järjestelmää voimassa
- Belgian kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio riitauttaa kyseiset kansalliset säännökset siltä osin kuin niiden vaikutuksena on tehdä Belgiassa asuville henkilöille vähemmän houkuttelevaksi käyttää muihin Euroopan unionin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden pankkien palveluja, koska viimeksi mainittujen maksamiin korkoihin ei voida soveltaa verovapautusta, jota sovelletaan ainoastaan belgialaisten pankkien maksamiin korkoihin.

Komissio kiistää aluksi erityisesti vastaajan väitteen, jonka mukaan välitön verotus kuuluu jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan, ja toteaa, että tämä ala kuuluu implisiittisesti mutta välttämättä sisämarkkinoita koskevaan toimivaltaan ja että kyseessä on näin ollen Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden jaettu toimivalta.

Komissio toteaa vastauksena Belgian viranomaisten esittämiin vastalauseisiin ensinnäkin, että sillä, että rahoitusala ei ole tehnyt asiassa kantelua, ei ole merkitystä, koska jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskeva kante on luonteeltaan objektiivinen eikä edellytä kantelua. Toiseksi ja kolmanneksi komissio kiistää yhtäältä väitteen, jonka mukaan edellä mainitut toimenpiteet ovat perusteltuja verotarkastusten tehokkuuden varmistamiseen liittyvien, yleistä etua koskevien pakottavien vaatimusten perusteella, ja toisaalta väitteen, jonka mukaan kyseinen lainsäädäntö on luonteeltaan sosiopolitiittinen toimi, jolla suojataan yleistä etua. Neljänneksi kantaja kiistää Belgian viranomaisten väitteen siitä, että kyseinen vapautus on vaikutukseltaan rajoitettu, ja toteaa, että verovelvollisten ryhmä, joita tämä toimenpide koskee, voisi olla kiinnostunut muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden pankkien palveluista. Viidenneksi komissio asettaa kiistanalaiseksi vastaajan väitteen, joka koskee Euroopan unionissa pankin konkurssitilanteessa kuluttajansuojan alalla olevia eroavuuksia ja muistuttaa, että tämä ala on yhdenmukaistettu Euroopan unionissa. Lopuksi komissio toteaa, että Belgiassa on kolme virallista kieltä (hollanti, ranska ja saksa), ja että vedotut perusteet, jotka koskevat tiedon puutetta, mikä johtuisi siitä, että muualle kuin Belgiaan sijoittautuneessa pankissa käytetään sellaista kieltä, jota ei puhuta Belgiassa, eivät ole perusteltuja.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 30.7.2010 — Elenca Srl v. Ministero dell'Interno

(Asia C-385/10)

(2010/C 274/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Elenca Srl

Vastaaja: Ministero dell'Interno

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sopivatko asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitelleessä tuomioistuimessa riitautettu soveltamisohje ja kansalliset oikeussäännöt, joihin soveltamisohjeessa vedotaan (eli 18.5.2008 päivätty sisäministeriön soveltamisohje nro 4853 ja erityisesti 2.4.2006 annettu asetus nro 152), yhteen yhteisön oikeuden ja edellä erikseen mainittujen oikeussääntöjen kanssa; ovatko ne erityisesti ristiriidassa rakennusalan tuotteita koskevassa direktiivissä 89/106/ETY⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden ja sääntöjen kanssa, kun siinä ei säädetä millään tavoin CE-merkintää pakolliseksi ja säädetään jopa (6 artiklan 1 ja 2 kohdassa), että jäsenvaltiot "eivät saa estää tämän direktiivin säännösten mukaisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta, saattamista markkinoille tai käyttöä alueellaan", jotta "näiden tuotteiden käyttöä suunniteltuun tarkoitukseensa ei estetä säännöillä tai ehdoilla, joita asettavat julkiset laitokset taikka monopoliasemansa nojalla julkisena yrityksenä tai julkisena laitoksena toimivat yksityiset", ja voivat sallia "muiden kuin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden saattamisen markkinoille alueellaan, jos ne täyttävät perustamissopimuksen mukaiset kansalliset säännökset, kunnes II ja III luvussa tarkoitettuihin eurooppalaisissa tekniissä eritelmissä toisin säädetään"?
- 2) Ovatko asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitelleessä tuomioistuimessa riitautettu soveltamisohje ja kansalliset oikeussäännöt, joihin soveltamisohjeessa vedotaan, ristiriidassa erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 28–31 artiklan kanssa, kun kyseisissä artikloissa kielletään tuonnin rajoitukset ja vaikutuksiltaan vastaavat toimenpiteet; se, että toisesta yhteisön valtiosta peräisin olevan tuotteen myymiselle asetetaan, kuten tässä tapauksessa, tekninen edellytys eli CE-merkinnän kiinnittäminen — kun merkinnän kiinnittäminen olisi mahdollista ja hyväksyttävää vain, jos olisi olemassa vastaava yhdenmukaistettu oikeussääntö — merkitsee näet sitä, että estetään kyseisen tuotteen tuonti Italian valtion alueelle ja myynti siellä, mikä on EY:n perustamissopimuksen edellä mainituissa määräyksissä vahvistettujen periaatteiden vastaista, koska niissä taataan vapaus ja kilpailu ja edellytetään periaatteita, joilla voidaan taata syrjimätön ja yhdenvertainen kohtelu sekä avoimuus, oikeasuhteisuus ja yksittäisten yritysten oikeuksien kunnioittaminen?
- 3) Olisiko kansallisen lainsäätäjän ja kansallisten viranomaisten pitänyt välttää edellä mainituissa soveltamisohjeessa ja asetuksessa nro 152/2006 mainittujen lainsäädäntötoimien toteuttamista, kun otetaan huomioon yhteisön oikeudesta johtuva lainsäädännöllinen kehys, joka perustuu siihen, että taataan tehokas kilpailu myös alalla, johon nyt käsiteltävä riita kuuluu?

- 4) Suojellaanko kansallisessa lainsäädännössä — kuten asetuksessa nro 152/2006 (erityisesti 285 §:n ja liitteessä IX olevan II osan 2.7–3.4 kohdan osalta) — jossa säädetään ja vahvistetaan edellä täsmennetyt rajoitukset, alan monimuotoisuutta ja kilpailua, siten kuin yhteisön oikeudessa määrätään?

(¹) EYVL L 40, s. 12.

Valitus, jonka KME Germany, aiemmin KM Europa Metal AG, KME France SAS, aiemmin Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, aiemmin Europa Metalli SpA on tehnyt 3.8.2010 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-25/05, KME Germany, aiemmin KM Europa Metal AG, KME France SAS, aiemmin Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, aiemmin Europa Metalli SpA v. Euroopan komissio, 19.5.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-389/10 P)

(2010/C 274/22)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittajat: KME Germany, aiemmin KM Europa Metal AG, KME France SAS, aiemmin Tréfinmétaux SA, KME Italy, aiemmin Europa Metalli SpA (edustajat: avvocato M. Siragusa, avocat A. Winckler, avvocato G. Rizza, Rechtsanwalt T. Graf, avvocato M. Piergiovanni, Barrister R. Elderkin)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

— kumoaa tuomion

— tuomioistuimelle esitettyjen tosiseikkojen perusteella mahdollisuuksien mukaan kumoaa päätöksen osittain ja alentaa KME:lle määrättyjen sakkojen määrää ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja oikeudenkäynnistä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut

tai toissijaisesti, jos tämä ei ole mahdollista,

— kumoaa tuomion, unionin yleisen tuomioistuimen määräys, jolla KME veloitettiin korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien, ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittajat riitauttavat unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksen, jonka mukaan komission ei tarvinnut osoittaa, että järjestelyt vaikuttivat markkinoihin. Riippumatta siitä, että sen ei mahdollisesti tarvitse osoittaa markkinavaikutuksia, jotta kilpailusääntöjen rikkomista voidaan pitää ”erittäin vakavana”, komissiolla on valittajien mukaan varmasti velvollisuus osoittaa ja yksilöidä tämä vaikutus, kun se aikoo — kuten se teki riidanalaisessa päätöksessä — tukeutua kartellin tosiasiallisiin vaikutuksiin määrittäessään yhtiön sakon laskentapohjaa rikkomisen vakavuuden perusteella. Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, että komissio osoitti oikeudellisesti riittävällä tavalla, että järjestelyillä oli markkinavaikutuksia, ja kun se totesi, että komissiolla oli oikeus osoittaa markkinavaikutusten olemassaolo viittaamalla pelkkiin aihetodisteisiin. Tämä virhe oli vakava, koska käsiteltävänä olevassa asiassa KME toimitti todisteita, joista osa oli taloustieteellisiä ja jotka osoittivat, että kilpailusääntöjen rikkomisella kokonaisuutena tarkasteltuna ei ollut lainkaan markkinavaikutuksia. Päätellessään näin ja hylätessään KME:n ensimmäisen kanneperusteen unionin yleinen tuomioistuin otti sille esitetyt tosiseikat ja todisteet huomioon vääristyneellä tavalla, rikkoi EU:n oikeutta ja esitti epäloogiset ja riittämättömät perustelut.

Toisella valitusperusteellaan valittajat arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se hyväksyi sen, että komissio — määrittääkseen niiden markkinoiden koon, joihin kilpailusääntöjen rikkomisen vaikuttaa, vahvistaakseen KME:n sakon vakavuutekijän — viittasi markkina-arvoon, joka sisälsi puolivalmiiden tuotteiden (kupariset vesi- ja viemäriputket) markkinoiden tulot. Valittajien mukaan huomioon olisi pitänyt ottaa ainoastaan ”kartellisoituneiden” markkinoiden eli muuntopalvelujen (joiden arvo oli vain 30–40 prosenttia putkien hinnasta) arvo. Kun unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi KME:n toisen kanneperusteen, se loukkasi EU:n yleisiä periaatteita, suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, ja esitti riittämättömät perustelut.

Kolmannella valitusperusteellaan valittajat arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se hylkäsi neljännen kanneperusteen, jonka mukaan komissio sovelsi virheellisesti sakkojen määräämistä koskevia vuoden 1998 suuntaviivoja ja loukkasi suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se korotti KME:n sakon laskentapohjaa suurimmalla mahdollisella prosenttimäärällä rikkomisen keston vuoksi huolimatta siitä, että se katsoi, että kolmen vuoden ajan kartellilla ei ollut toimintaa eikä haitallisia vaikutuksia. Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin rikkoi EU-oikeutta ja esitti epäselvät, epäloogiset ja riittämättömät perustelut toteamukselleen, joka muodostaa päätöksen olennaisen osan.

Neljännellä valitusperusteellaan valittajat arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se hylkäsi viidennen kanneperusteen ja pysytti voimassa päätöksen olennaiset osat, joissa komissio — sakkojen määräämistä koskevien suuntaviivojen sekä oikeudenmukaisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisesti — eväsi KME:ltä sakonalennuksen useiden lieventävien olosuhteiden perusteella. Valittajat väittävät erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin 1) sovelsi väärää oikeudellista standardia arvioidessaan sitä, voitiinko KME:n sakkoa alentaa sen vuoksi, että sen osallistuminen järjestelyihin oli rajoitettua, 2) teki virheen hylätessään KME:n väitteen, jonka mukaan KME:n sakkoa olisi pitänyt alentaa kuparisten vesi- ja viemäriputkien teollisuudenalan vaikeuksien vuoksi eikä 3) kumonnut sitä, että komissio eväsi lainvastaisesti sakonalennuksen, joka olisi pitänyt tehdä sen perusteella, KME teki yhteistyötiedonannon ulkopuolista yhteistyötä laajennettujen eurooppalaisten järjestelyjen osalta, sillä perusteella, että Outokumpu antoi ensimmäisenä yrityksenä komissiolle tietoja näiden järjestelyjen kokonaisuudesta.

Viidennellä valitusperusteellaan valittajat arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se hylkäsi seitsemännen kanneperusteen ja pysytti voimassa komission päätöksen olla alentamatta KME:n sakkoa sen maksukyvyttömyyden vuoksi. Valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tulkitsi sakkojen määräämistä koskevien suuntaviivojen B-osassa mainittujen kriteerien, joilla sakkoja voidaan alentaa maksukyvyttömyyden vuoksi, täyttyvän ja kun se ei kumonnut sitä, että komissio syrji KME:tä lainvastaisesti verrattuna siihen, miten SGL Carbonia kohdeltiin grafiittia sekä sähköisiin ja mekaanisiin tarkoituksiin käytettävää hiiltä ja grafiittia koskevissa asioissa. Unionin yleinen tuomioistuin myös perusteli epäloogisesti ja riittämättömästi KME:n väitteiden hylkäämistä.

Kuudennella valitusperusteellaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi EU-oikeutta ja loukkasi valittajien perustavanlaatuaista oikeutta saada asiansa täysimääräisesti ja tosiasiallisesti käsitellyksi tuomioistuimessa, kun se ei arvioinut KME:n väitteitä perusteellisesti ja yksityiskohtaisesti ja kun se komissiota suosien ei puuttunut tämän harkintavaltaan.

Kanne 3.8.2010 — Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-390/10)

(2010/C 274/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braun ja L. de Schiere de Lophem)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

— on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/36/EY ⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, ja joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle

— Luxemburgin suurherttuakunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin 2007/36/EY saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 3.8.2009. Tämän kanteen nostamispäivänä vastaaja ei kuitenkaan ollut vielä toteuttanut kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä tai, joka tapauksessa, se ei ollut ilmoittanut niistä komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 184, s. 17.

Kanne 3.8.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-391/10)

(2010/C 274/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braun ja L. de Schiere de Lophem)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/36/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia sen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai, joka tapauksessa, koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle
- Belgian kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin 2007/36/EY saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 3.8.2009. Tämän kanteen nostamispäivänä vastaaja ei kuitenkaan ollut vielä toteuttanut kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä tai, joka tapauksessa, se ei ollut ilmoittanut niistä komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 184, s. 17.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 4.8.2010 — Dermod Patrick O'Brien v. Ministry of Justice (aiemmin Department for Constitutional Affairs)

(Asia C-393/10)

(2010/C 274/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Dermod Patrick O'Brien

Vastapuoli: Ministry of Justice (aiemmin Department for Constitutional Affairs)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Määritetäänkö se, onko tuomareita yleisesti pidettävä puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettuina "työntekijöi[nä], joilla on — työsopimus tai työsuhde" kansallisen oikeuden mukaan vai onko olemassa yhteisön oikeuden sääntö, jonka perusteella tämä asia on määritettävä?
- 2) Jos tuomareita yleisesti pidetään puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettuina työntekijöinä, joilla on työsopimus tai työsuhde, onko sallittua, että kansallisessa oikeudessa kohdellaan eri tavalla a) kokoaikaisia ja osa-aikaisia tuomareita tai b) osa-aikaisten tuomareiden eri ryhmiä eläkeitä myönnettäessä?

Kanne 4.8.2010 — Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-394/10)

(2010/C 274/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Troosters ja J. Sénchal)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

- on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä ja direktiivin 2002/58/EY muuttamisesta 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/24/EY⁽¹⁾ 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, ja joka tapauksessa, koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle

— Luxemburgin suurherttuakunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin 2006/24/EY saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 15.9.2007. Tämän kanteen nostamispäivänä vastaaja ei kuitenkaan ollut vielä toteuttanut kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä tai, joka tapauksessa, se ei ollut ilmoittanut niistä komissiolle.

(¹) EUVL L 105, s. 54.

Kanne 4.8.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-395/10)

(2010/C 274/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: virkamiehet A. Alcover San Pedro ja V. Peere)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

— Kantaja vaatii, että Ranskan tasavallan todetaan jättäneen noudattamatta Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14.3.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia eikä hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niitä komissiolle.

— Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2007/2/EY voimaansaattamiselle asetettu määräaika päättyi 14.5.2009. Kantaja ei ollut tämän kanteen nostamispäi-

vään mennessä kuitenkaan toteuttanut kansallisen voimaan saattamisen edellyttämiä toimenpiteitä tai ainakaan ilmoittanut niitä komissiolle.

(¹) EUVL L 108, s. 1.

Kanne 4.8.2010 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-396/10)

(2010/C 274/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Alcover San Pedro ja V. Peere)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

— on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14.3.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai, joka tapauksessa, koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle

— Luxemburgin suurherttuakunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin 2007/2/EY saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 14.5.2009. Tämän kanteen nostamispäivänä vastaaja ei kuitenkaan ollut vielä toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä tai, joka tapauksessa, se ei ollut ilmoittanut niistä komissiolle.

(¹) EUVL L 108, s. 1.

Kanne 5.8.2010 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-398/10)

(2010/C 274/29)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Karanasou-Apostolopoulou ja A. Alcover San Pedro)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että koska Helleenien tasavalta ei ole antanut Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14.3.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle, se ei ole noudattanut kyseisen direktiivin mukaisia velvoitteitaan

— Helleenien tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin 2007/2/EY saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 15.5.2009.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 10.8.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS v. komissio, 9.6.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-404/10 P)

(2010/C 274/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Smulders, O. Beynet ja P. Costa de Oliveira)

Muut osapuolet: Éditions Odile Jacob SAS, Lagardère SCA

Vaatimukset

— Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS v. komissio, 9.6.2010 antama tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä kumottiin 7.4.2005 tehty komission päätös, jolla evättiin oikeus saada tutustua tiettyihin yrityskeskittymää koskevaan valvontamenettelyyn liittyviin asiakirjoihin (asia COMP/M.2978).

— On hylättävä kumoamiskanne, jonka valituksen vastapuoli nosti yleisessä tuomioistuimessa, ja ratkaistava lopullisesti tämän valituksen kohteena olevat kysymykset.

— Valituksen vastapuoli on velvoitettava korvaamaan komissiolle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että tämän valituksen yhteydessä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää valituksensa tueksi kaksi perustetta.

Valittaja väittää ensimmäisessä perusteessaan, että yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti asetusta (EY) N:o 1049/2001, ⁽¹⁾ koska tulkittessaan poikkeuksia, jotka koskevat oikeutta tutustua asiakirjoihin, se ei ottanut huomioon yrityskeskittymien valvonnasta annetun neuvoston asetuksen N:o 4064/89 ⁽²⁾ säännöksiä. Oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevilla yleisillä säännöillä on otettava huomioon menettely kilpailun alalla ja yrityksille, joita yrityskeskittymä koskee, annetut luottamuksellisuuden takeet.

Komissio katsoo toisessa perusteessaan, jossa on viisi osaa, että yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 ja 3 kohtaa, koska se katsoi, että valittajalla oli velvollisuus tutkia konkreettisesti ja erikseen kukin asiakirjoihin tutustumista koskevassa pyynnössä tarkoitettu asiakirja myös tilanteissa, jotka selvästi kuuluvat poikkeuksen alaan

(ensimmäinen osa). Komissio riitauttaa myös yleisen tuomioistuimen tekemän rajoittavan tulkinnan tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa koskevasta poikkeuksesta. Tämän tulkinnan mukaan tätä poikkeusta ei voida soveltaa sen jälkeen, kun komissio on tehnyt päätöksen yrityskesittymän valvontaan liittyvän hallinnollisen menettelyn päättämisestä (toinen osa). Valittaja toteaa lisäksi, että yleinen tuomioistuin teki ilmeisen oikeudellisen virheen, kun se vaati yhtäältä, että komissio tutkii asiakirjat konkreettisesti ja erikseen ja kuvailee kunkin asiakirjan sisällön ja toisaalta, kun se vaati kolmansien kuulemista huolimatta siitä, että taloudellisten etujen suojaa koskevaa poikkeusta oli aivan ilmeisesti sovellettava (kolmas osa). Komissio toteaa lisäksi, että yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se kumosi komission päätöksen, jolla evättiin oikeus tutustua sisäisiin asiakirjoihin, vaikka nämä asiakirjat kuuluivat 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun päätöksentekomenettelyä koskevan poikkeuksen alaan (neljäs osa). Valittaja väittää lopuksi, että edellä mainitun asetuksen 4 artiklan 6 kohtaa on tulkittu virheellisesti.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43)

(²) Yrityskesittymien valvonnasta 21.12.1989 annettu asetus N:o 4064/89 (EYVL L 395, s. 1)

Kanne 16.8.2010 — Euroopan komissio v. Viron tasavalta

(Asia C-407/10)

(2010/C 274/31)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet): A.Sipos ja E. Randvere)

Vastaaja: Viron tasavalta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että Viron tasavalta ei ole ilmoittanut aktiivisia implantoitavia lääkinnällisiä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 90/385/ETY, lääkinnällisistä laitteista annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY sekä biosi-

dituotteiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin 98/8/EY muuttamisesta 5.9.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/47/EY (¹) täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä,

— Viron tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin kansallisen täytäntöönpanon määräaika päättyi 21.12.2008.

(¹) EUVL L 247, s. 21.

Kanne 16.8.2010 — Euroopan komissio v. Viron tasavalta

(Asia C-408/10)

(2010/C 274/32)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet): A. Sipos ja E. Randvere)

Vastaaja: Viron tasavalta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että Viron tasavalta ei ole ilmoittanut eläinlääkinnässä käytettäviä sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 84/539/ETY kumoamisesta 11.3.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/13/EY (¹) täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä,

— Viron tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin kansallisen täytäntöönpanon määräaika päättyi 31.12.2008.

(¹) EUVL L 76, s. 41.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 16.8.2010 — Hauptzollamt Hamburg-Hafen v. Afasia Knits Deutschland GmbH

(Asia C-409/10)

(2010/C 274/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Vastapuoli: Afasia Knits Deutschland GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden väliseen kumppanuussopimukseen liitetyn, käsitteen ”alkuperä-tuotteet” (”peräisin olevat tuotteet”) määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä tehdyn pöytäkirjan N:o 1 32 artiklan (¹) kanssa sopusoinnussa se, että Euroopan komissio suorittaa alkuperäselvityksen jälkitarkastuksen viejämässä pääasiallisesti itse, vaikkakin viejämään viranomais-ten tuella, ja ovatko kyseessä edellä mainitussa määräyksessä tarkoitetut tarkastuksen tulokset, kun komission tällä tavoin saamat tarkastuksen tulokset kirjataan pöytäkirjaan, jonka viejämään hallituksen edustaja allekirjoittaa?

2) Kun kyseessä on pääasian kaltainen tapaus, jossa viejämää on todennut tiettyä ajanjaksona annetut tullietuuskohdelu- todistukset pätemättömiksi, koska tavaroiden alkuperää ei ole voitu vahvistaa jälkitarkastuksen perusteella, mutta jossa jotkin vientitavarat saattavat täyttää alkuperää koskevat edel- lytykset, voiko velan maksamisesta vastuussa oleva henkilö vedota yhteisön tullikooduksista 12.10.1992 annetun neu- voston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (²) 220 artiklan 2 koh- dan b alakohdan toisen ja kolmannen alakohdan nojalla luottamuksensuojaan sillä perusteella, että hänen tapaukses- saan esitetyt tullietuuskohdeluodistukset olivat mahdollisesti virheettömiä ja perustuivat näin ollen viejän antamaan vir- heettömään selvitykseen tosiasioista?

(¹) 2000/483/EY: Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välinen Co- tonoussa 23 päivänä kesäkuuta 2000 allekirjoitettu Kumppanuusso- pimus, EYVL L 317, s. 3.

(²) EYVL L 302, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) on esittänyt 18.8.2010 — NS v. Secretary of State for the Home Department

(Asia C-411/10)

(2010/C 274/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: NS

Vastapuoli: Secretary of State for the Home Department

Väliintulijat: 1) Amnesty International Limited ja AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe), 2) Yhdistyneiden kan- sakuntien pakolaismakkarisaari 3) Equality and Human Rights Commission

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluuko jäsenvaltion neuvoston asetuksen N:o 343/2003 ⁽¹⁾ (jäljempänä asetus) 3 artiklan 2 nojalla tekemä päätös siitä, käsitelläänkö turvapaikkahakemus, joka ei ole sen vastuulla asetuksen III luvussa esitettyjen arviointiperusteiden mukaisesti, Euroopan unionin oikeuden soveltamisalaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklaa ja/tai Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 51 artiklaa sovellettaessa?

Jos vastaus kysymykseen 1 on myöntävä:

- 2) Täyttyykö jäsenvaltion velvollisuus noudattaa Euroopan unionin perusoikeuksia (myös perusoikeuskirjan 1, 4 ja 18 artiklassa, 19 artiklan 2 kohdassa ja 47 artiklassa vahvistettuja oikeuksia), kun jäsenvaltio lähettää turvapaikanhakijan jäsenvaltioon, joka on 3 artiklan 1 kohdan mukaan vastuussa oleva valtio asetuksen III luvussa esitettyjen arviointiperusteiden mukaisesti (jäljempänä vastuussa oleva valtio), riippumatta siitä, millainen tilanne vastuussa olevassa valtiossa on?
- 3) Erityisesti onko Euroopan unionin perusoikeuksien noudattamista koskeva velvollisuus esteenä sellaisen ehdottoman oletaman soveltamiselle, että vastuussa oleva jäsenvaltio noudattaa i) hakijan Euroopan unionin oikeuden mukaisia perusoikeuksia ja/tai ii) direktiiveissä 2003/9/EY ⁽²⁾ (vastaanottodirektiivi), 2004/83/EY ⁽³⁾ (määrittelydirektiivi) ja/tai 2005/85/EY ⁽⁴⁾ (menettelydirektiivi) (jäljempänä yhdessä direktiivit) asetettuja vähimmäisvaatimuksia?
- 4) Vaihtoehtoisesti velvoittaako — ja jos velvoittaa, missä olosuhteissa — Euroopan unionin oikeus jäsenvaltiota käyttämään asetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaista toimivaltaa ja ottamaan vastuun hakemuksesta, kun siirto vastuussa olevaan valtioon altistaisi hakijan riskille siitä, että hänen perusoikeuksiaan, erityisesti perusoikeuskirjan 1, 4, ja 18 artiklassa, 19 artiklan 2 kohdassa ja/tai 47 artiklassa vahvistettuja oikeuksia, loukattaisiin, ja/tai riskille siitä, että häneen ei sovellettaisi direktiiveissä vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia?

- 5) Onko henkilölle, johon asetusta sovelletaan, Euroopan unionin oikeuden yleisten periaatteiden ja erityisesti perusoikeuskirjan 1, 18 ja 47 artiklan nojalla annettava suoja laajempi kuin ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus) 3 artiklan nojalla annettava suoja?
- 6) Onko perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettujen oikeuksien kanssa sopusoinnussa se, että kansallisen lain säännöksessä edellytetään, että tuomioistuimen on ratkaistessaan, voidaanko henkilö laillisesti poistaa asetuksen mukaisesti toiseen jäsenvaltioon, pidettävä tätä jäsenvaltiota valtiona, josta henkilöä ei lähetetä toiseen valtioon hänen Euroopan ihmisoikeussopimuksen tai pakolaisten oikeusasemaa koskevan vuoden 1951 yleissopimuksen ja pakolaisten oikeusasemaa koskevan vuoden 1967 pöytäkirjan mukaisten oikeuksien vastaisesti?
- 7) Siltä osin kuin edellä esitetyt kysymykset tulevat esiin Yhdistyneen kuningaskunnan velvollisuuksien osalta, liittyykö kysymyksiin 2–6 annettuihin vastauksiin miltään osin varauksia, kun otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamisesta Puolaan ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tehty pöytäkirja (N:o 30)?

⁽¹⁾ Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18.2.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 343/2003 (EUVL L 50, s. 1)

⁽²⁾ Turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista 27.1.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/9/EY (EUVL L 31, s. 18)

⁽³⁾ Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annettu neuvoston direktiivi 2004/83/EY (EUVL L 304, s. 12)

⁽⁴⁾ Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevista menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1.12.2005 annettu neuvoston direktiivi 2005/85/EY (EUVL L 326, s. 13)

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.8.2010 —
Grúas Abril Asistencia v. komissio

(Asia T-386/09) ⁽¹⁾

*(Kumoamiskanne — Kilpailu — Kantelun hylkääminen —
Toimi, joka ei voi olla yksityisten oikeussubjektien nostaman
kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen)*

(2010/C 274/35)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Grúas Abril Asistencia, SL (Alicante, Espanja) (edustaja:
asianajaja R.L. García García)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre
ja F. Castilla Contreras)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jolla vaaditaan kumottavaksi komission 7.8.2009 päivätty kirje, jossa ilmoitettiin kantajalle, että niiden seikkojen, joista kantaja on kannellut komissiolle, perusteella ei ole mahdollista päätellä, että EY 81, EY 82 ja EY 86 artiklaa olisi rikottu, ja että kantajan kantelun johdosta ei siten ryhdytä mihinkään toimenpiteisiin

Määräysosa

1) Kanne hylätään.

2) Grúas Abril Asistencia, SL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 282, 21.11.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys
29.7.2010 — Brinkmann v. Saksa

(Asia T-261/10 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Toimivallan selvä puuttuminen)

(2010/C 274/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Norbert Brinkmann (Rheine, Saksa) (edustaja: asianajaja
R. Wieggers)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Oikeudenkäynnin kohde

Hakemus, joka koskee saksalaisen notaaritoimintaa koskevan liittovaltion lain (Bundesnotarordnung) 47 §:n ja 48 a §:n soveltamisen keskeyttämistä hakijan osalta

Määräysosa

1) Välimiöhakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 10.6.2010 — PPG ja SNF v. ECHA

(Asia T-268/10)

(2010/C 274/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Bryssel, Belgia) ja SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Ranska) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem ja R. Cana sekä solicitor P. Sellar)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

- kanne on otettava tutkittavaksi ja se on todettava perustelluksi
- riidanalainen toimi on kumottava
- ECHA on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- on toteutettava muut tarpeelliseksi katsotut toimenpiteet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) päätöksen luokitella akryyliamidi (CE nro 201-173-7) (CAS numero 79-06-1) aineeksi, joka täyttää asetuksen (EY) N:o 1907/2006⁽¹⁾ (REACH) 57 artiklassa asetetut kriteerit, kyseisen asetuksen 59 artiklan mukaisesti, osittaista kumoamista.

Kantajat katsovat, että riidanalainen toimi on lainvastainen, koska se perustuu akryyliamidin tieteellisesti ja oikeudellisesti virheelliseen arviointiin, koska siinä tukeudutaan todisteisiin, jotka eivät ole riittävän luotettavia ja vakuuttavia. Kantajien mukaan ECHA syylistyi ilmeiseen arviointivirheeseen riidanalaisen toimen tehdessään, toimi kyseisen asetuksen 2 artiklan 8 kohdan ja 59 artiklan vastaisesti ja laiminlöi velvollisuuttaan tutkia todisteet huolellisesti ja puolueettomasti.

Kantajat väittävät edelleen, että riidanalaisella toimella loukataan tiettyjä EU-oikeuden yleisiä periaatteita, kuten esimerkiksi oikeasuhteisuuden ja syrjintäkiellon periaatteita, koska sillä syrjitään akryyliamidia muihin vastaaviin aineisiin nähden ilman objektiivisia perusteita.

⁽¹⁾ Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/ETY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1)

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 20.7.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-30/08, Nanopoulos vastaan komissio, 11.5.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-308/10 P)

(2010/C 274/38)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall, asianajaja Evthimios Bourtzalas ja asianajaja Eirini Antipa)

Muu osapuoli: Fotios Nanopoulos (ltzig, Luxemburg)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin:

- kumoaa virkamiestuomioistuimen asiassa F-30/08, Nanopoulos vastaan komissio, 11.5.2010 antaman tuomion
- jos edellä mainittua tuomiota ei kumota, määrää asianmukaisesta korvausmäärästä, ja
- määrää vastapuolen korvaamaan kaikki asian käsittelystä ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuasteessa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevalla valituksella valittaja vaatii kumottavaksi virkamiestuomioistuimen asiassa F-30/08, Nanopoulos vastaan komissio, 11.5.2010 antaman tuomion, jolla komissio määrättiin maksamaan vastapuolelle vahingonkorvausta aineettomasta vahingosta 90 000 euroa ja vastaamaan kaikista oikeudenkäyntikuluista.

Valituksensa tueksi komissio vetoaa seuraaviin valitusperusteisiin:

- Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 90 ja 91 artiklan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen, koska virkamiestuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että kannetta, jonka vastapuoli nosti, on pidettävä vahingonkorvauskanteena esittämättä tälle mitään perustetta.

- Oikeudellinen virhe ja perusteluja koskeva virhe, koska virkamiestuomioistuin katsoi, että vahingonkorvausvaatimus esitettiin kohtuullisessa ajassa, ja totesi, että kurinpitomenettelyn aloittamista koskevalla päätöksellä rikottiin syyttömyysolettamaa.

- Yhteisön oikeuden rikkominen, oikeudellinen virhe ja perusteluja koskeva virhe, koska virkamiestuomioistuin jätti soveltamatta oikeudellista perustetta, joka edellyttää ”ilmeistä rikkomista”, ja koska se ei selittänyt, miksi poikkeaminen olemassa olevasta oikeuskäytännöstä oli välttämätöntä nyt esillä olevassa asiassa.

- Henkilöstösääntöjen 24 artiklan rikkominen, oikeudellinen virhe ja perusteluja koskeva virhe, koska virkamiestuomioistuin katsoi, että nimittävä viranomainen oli velvollinen välittömästi avustamaan vastapuolta ilman, että asiaa olisi ensin selvitetty ja ennen kyseisessä artiklassa hakemukseen vastaamiselle säädetyn neljän kuukauden määräajan päättymistä.

- Ilmeinen oikeudellinen virhe ja perusteluja koskeva virhe, koska virkamiestuomioistuin katsoi, että komissio ensinnäkin on vastuussa tapahtuneiksi väitetyistä vuodoista lehdistölle ja toiseksi menetteli virheellisesti aloittaessaan kurinpitomenettelyn.

- Suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen ja oikeudellinen virhe, koska virkamiestuomioistuin tuomitsi vastapuolelle koituneesta aineettomasta vahingosta maksettavaksi vahingonkorvausta 90 000 euroa.

Kanne 23.7.2010 — Groupe Partouche SA v. Euroopan komissio

(Asia T-315/10)

(2010/C 274/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Groupe Partouche SA (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja J.-J. Sebag)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa 21.5.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 3333, jolla on todettu yhteismarkkinoille soveltuvaksi ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaiseksi ehdotus yrityskeskittämäksi, jolla Française des Jeux ja Groupe Lucien Barrière hankkisivat yhteisen määräysvallan yrityksessä Newco, joka pitää pokerin pelaamiseen tarkoitettua internetsivustoa Ranskassa.

Vaatimuksensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että komission olisi pitänyt siirtää kyseessä olevan keskittymän tutkinta Ranskan tasavallalle, koska keskittymällä saattaa olla huomattava vaikutus kilpailutilanteeseen Ranskassa nyt kyseessä olevilla markkinoilla.

Kanne 23.7.2010 — Health Information Management (HIM) v. Euroopan komissio

(Asia T-316/10)

(2010/C 274/40)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Health Information Management (HIM) (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja P. Zeegers)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Kantaja vaatii, että kanteen katsotaan täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset ja olevan perusteltu, minkä johdosta

- Euroopan komissio on velvoitettava maksamaan 11 821,35 euron suuruinen summa Belgian lainsäädännön mukaisine viivästyskorkeineen, jotka ovat alkaneet kertyä 16.6.2010 alkaen;
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kulut, jotka on tähän mennessä arvioitu 5 000 euroksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteellaan, joka perustuu välityslausekkeeseen, unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan pääasiallisesti sen, että niitä kantajan yleiskustannuksia laskettaessa, jotka komissio korvaa (eTen -ohjelmassa tehtyjen sopimusten perusteella), eli laskettaessa sitä osaa yleiskustannuksista, jotka perustuvat hankkeeseen käytetyn henkilöstön työsuorituksiin, alihankkijoita ei ole katsottava kantajan henkilöstöön kuuluviksi, koska tällaisista alihankkijoista ei aiheudu kantajalle yleiskustannuksia. Alihankkijoiden käyttämisestä aiheutuvia menoja ei näin ollen pitäisi sisällyttää henkilöstökulujen kokonaismäärään, jolla yleiskustannusten kokonaismäärä jaetaan sen nimittäjän laskemiseksi, jota käytetään tukikelpoisten yleiskustannusten prosenttiosuuden määrittämisessä.

Kanteensa tueksi kantaja esittää, että koska alihankkijoiden käyttämisestä aiheutuvat menot eivät kuulu tukikelpoihin henkilöstökuluihin, se, että alihankkijat luetaan kantajan henkilöstöön kuuluviksi henkilöstökulujen kokonaismäärää laskettaessa tukikelpoisten yleiskustannusten prosenttiosuuden määrittämiseksi, on epä johdonmukaista.

Se, että alihankkijat luetaan kantajan henkilöstöön, on kantajalle epäedullista myös siksi, että tällä menetelmällä kyseinen nimittäjä muodostuu suuremmaksi ja pienentää näin tukikelpoisten yleiskustannusten määrää samassa suhteessa.

Kanne 11.8.2010 — Van Parys v. komissio

(Asia T-324/10)

(2010/C 274/41)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Léon Van Parys NV (Antwerpen, Belgia) (edustajat: asianajajat P. Vlaemminck ja A. Hubert)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- on kumottava 6.5.2010 tehty Euroopan komission päätös asiassa REC 07/07, jossa katsotaan, että erityistilanteessa on perusteltua kirjata tuontitullit tileihin jälkikäteen ja peruuttaa tullit yhden velallisen muttei toisen velallisen osalta

- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan ja tämän tulliasiamiehen väitetään esittäneen 22.6.1998–8.11.1999 väärennetyjä espanjalaisia AGRIM-todistuksia Antwerpenin tulliviranomaisille Ecuadorista peräisin olleiden banaanien tuonnista. Väitetään, että tämän seurauksena on perusteettomasti haettu tullietuuskohtelua.

Kantaja sai kaikki väärennetyiksi väitetyt espanjalaiset todistukset, jotka johtivat jälkitullaukseen, portugalilaiselta välittäjältään, joka toimi veroedustajan ominaisuudessa ja jonka kanssa kantajan italialainen tytäryhtiö oli jo vuosia toiminut espanjalaisten ja portugalilaisten lisenssien ostamiseksi.

Belgian tulli- ja valmisteveroviranomaiset toimittivat Euroopan komissiolle hakemuksen, jossa ne vaativat, että tullee ei kanneta jälkikäteen ja/tai että jälkikäteen kannetut tullit peruutetaan. Vuotta 1999 koskeneen tuonnin osalta Euroopan komissio teki kielteisen päätöksen, josta kantaja on nostanut tämän kumoamiskanteen.

Kantaja vetoaa kuuteen perusteeseen edellä mainitun päätöksen kumoamiseksi.

Ensinnäkin kantaja väittää, että on rikottu yhteisön tullikoodeksin 239 artiklaa, asetuksen (ETY) N:o 1442/93 ja asetuksen (ETY) N:o 2362/98 säännöksiä sekä tunnustettuja kauppatapoja, sellaisina kuin Maailman kauppajärjestö on ne kuvannut. Kantajan mukaan komissio on rikkonut kyseisiä säännöksiä, joissa sallitaan tuontilisenssien käyttöoikeuden ostaminen kantajan käyttämällä kauppamenetelmällä, katsomalla virheellisesti, että kantaja on syöllistynyt laiminlyöntiin.

Toiseksi kantaja vetoaa yhteisön tullikoodexin 239 artiklan rikkomiseen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen. Kantajan mukaan komissio on päättänyt, että espanjalaisten tuontitodistusten osoitetut väärennökset ylittävät tavanomaisen kaupallisen riskin ja että niiden osalta on katsottava, että niissä on kyse erityistilanteesta. Kantaja kuitenkin kiistää toteamuksen, että se ei ole toiminut huolellisen kauppiaan tavoin ja että siis yhteisön tullikoodexin 239 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty.

Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio on rikkonut yhteisön tullikoodexin 239 artiklaa ja EY:n perustamissopimuksen 211 artiklaa sekä loukannut luottamuksensuojan periaatetta ja yleistä oikeusperiaatetta *patere legem quam ipse fecisti*. Kantaja väittää, että komissio asettaa kantajalle huolellisuusvelvoitteita, jotka ovat tiukempia kuin säännöstössä edellytetään ja kyseessä olevalla alalla tavanomaisesti noudatetaan, vaikka komissio ja Espanjan viranomaiset eivät ole noudattaneet omia laillisia velvoitteitaan.

Neljänneksi kantaja katsoo, että on rikottu yhteisön tullikoodexin 239 artiklaa ja loukattu yhdenvertaisuusperiaatetta, koska komissio on perusteettomasti kohdellut vuoden 1998 tuontia eri tavalla kuin vuoden 1999 tuontia.

Viidenneksi kantaja vetoaa yhteisön tullikoodexin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan rikkomiseen. Kantajan mukaan ei ole mahdollista katsoa ilman tarkempia selvityksiä, että Espanjan tulliviranomaiset eivät ole erehtyneet 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

Kuudenneksi kantaja väittää, että on rikottu olennaisia menettelymääräyksiä ja että erityisesti on loukattu kantajan puolustautumisoikeuksia.

Kanne 12.8.2010 — Yoshida Metal Industry v. SMHV — Pi-Design (mustien ympyröiden peittävä pinta)

(Asia T-331/10)

(2010/C 274/42)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Yoshida Metal Industry Co., Ltd (Niigata, Japani) (edustajat: asianajajat S. Vereja, K. Muraro ja M. Balestrieri)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Pi-Design AG (Triengen, Sveitsi)

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 20.5.2010 tekemä päätös asiassa R 1235/2008-1 on kumottava
- mitättömyysoaston 21.7.2008 tekemä päätös yhteisön tavaramerkkihakemuksesta nro 1371244 on pysyttävä
- yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 1371244 on todettava päteväksi
- vastaaja ja vastapuoli valituslautakunnassa on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Kuviomerkki, joka esittää mustien ympyröiden peittämää pintaa, luokkiin 8 ja 21 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 1371244

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Vastapuoli valituslautakunnassa

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjän tavaramerkkioikeus: Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä perusti vaatimuksensa neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan mukaisesti ehdottomiin hylkäysperusteisiin

Mitättömyysoaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Riidanalaisen päätöksen kumoaminen ja yhteisön tavaramerkkirekisteröinnin mitättömäksi julistaminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta erehtyi katsoessaan, että näiden artiklojen säännöksiä sovelletaan riidanalaiseen yhteisön tavaramerkkiin

Kanne 17.8.2010 — ATC ym. v. komissio

(Asia T-333/10)

(2010/C 274/43)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantajat: Animal Trading Company (ATC) BV (Loon op Zand, Alankomaat), Avicentra NV (Malle, Belgia), Borgstein birds and Zoofood Trading VOF (Wamel, Alankomaat), Bird Trading Company Van der Stappen BV (Dongen, Alankomaat), New Little Bird's srl. (Anagni, Italia), Vogelhuis Kloeg (Zevenbergen, Alankomaat), Pistone Giovanni (Westerlo, Belgia) (edustajat: advocaten M. Osse ja J. Houdijk)

Vastaajat: Euroopan komissio ja Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan komissio

Vaatimukset

— Euroopan unioni ja/tai Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan vahinko, jota kantajille on aiheutunut päätöksen 2005/760/EY ⁽¹⁾ antamisesta ja/tai siitä, että sen soveltamisaikaa on jatkettu päätöksellä 2005/862/EY ⁽²⁾ ja/tai päätöksellä 2006/79/EY ⁽³⁾ ja/tai päätöksellä 2006/405/EY ⁽⁴⁾ ja/tai päätöksellä 2006/522/EY ⁽⁵⁾ ja/tai päätöksellä 2007/21/EY ⁽⁶⁾ ja/tai päätöksellä 2007/183/EY ⁽⁷⁾, ja/tai asetuksen 318/2007/EY ⁽⁸⁾ antamisesta

— Euroopan unioni ja/tai Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat korvausta vahingosta, jota niille on aiheutunut ensinnäkin lokakuussa 2005 voimaan tulleesta luonnonvaraisina pyydystettyjen lintujen maahantuontikiellosta, toiseksi tämän kiellon voimassaoloajan pidentämisestä ja kolmanneksi lintujen maahantuonnin rajoituksista, jotka tulivat voimaan 1.7.2007 ja joilla tosiasiaa tehdään luonnonvaraisina pyydystettyjen lintujen maahantuontikiellosta pysyvä.

Kantajat esittävät vahingonkorvauskanteensa ensimmäisessä osassa, joka koskee päätöksen 2005/760/EY tekemistä, kolme kanneperustetta.

Kantajat väittävät ensiksikin, että komissiolla oli direktiivin 91/496 ⁽⁹⁾ 18 artiklan perusteella vain hyvin rajoitettu harkintamarginaali sen käyttäessä sille kuuluvaa toimivaltaa ja että komissio on ylittänyt tämän toimivallan kieltäessään maahantuonnin maista, joissa ei ole ollut lintuinfluenssatapauksia tai joissa ei ole konkreettista tartuntariskiä.

Toiseksi kantajat väittävät, että vaikka komissiolla olisikin ollut laajempi harkintamarginaali sen käyttäessä sille kuuluvaa toimivaltaa, komissio on kuitenkin rikkonut oikeussääntöjä riittävän ilmeisellä tavalla. Kantajat vetoavat tässä yhteydessä siihen, että komissio on ylittänyt toimivaltansa ja on loukannut suhteellisuusperiaatetta, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, omistusoikeutta, vapautta harjoittaa taloudellista toimintaa sekä luottamuksensuojan periaatetta.

Tämän jälkeen kantajat väittävät, että niille on aiheutunut todellista ja varmaa vahinkoa ja että vahingon ja komission sääntöjenvastaisen toiminnan välillä on syy-yhteys.

Kolmanneksi kantajat väittävät, että niiden kärsimä vahinko on luonteeltaan poikkeuksellista ja erityistä, koska se ylittää kyseisen alan toimintaan kuuluvien taloudellisten riskien rajat. Kantajien mukaan villilintujen täysimääräisen tuontikiellon määrääminen ei ollut odotettavissa, ja siitä aiheutuu erityistä vahinkoa villilintujen kauppiaille. Kantajat vaativat näin ollen komission vastuun toteamista myös, vaikka sen katsottaisiinkin toimineen laillisesti.

Vahingonkorvauskanteensa toisessa osassa kantajat vaativat korvausta vahingosta, jota niille on aiheutunut villilintujen maahantuontia kolmansista maista koskevan kiellon voimassaolon jatkamisesta. Kantajat vetoavat tässä yhteydessä samoihin kolmeen kanneperusteeseen kuin vahingonkorvauskanteensa ensimmäisessä osassa.

Lopuksi kantajat vaativat korvausta vahingosta, jota niille on aiheutunut asetuksesta 318/2007/EY, jossa säädetään, että lintujen maahantuonti rajoitetaan vankeudessa kasvatettuihin lintuihin, jotka ovat peräisin hyvin pienestä määrästä kolmansia maita. Kantajat vetoavat tässä yhteydessä kolmeen perusteeseen.

Ensinnäkin kantajat väittävät, että asetuksella 318/2007/EY ei ole riittävän täsmällistä oikeusperustaa. Ne toteavat, että direktiivien 91/496 ja 92/65⁽¹⁰⁾ ei sisälly oikeusperustaa sille, että komissio voisi antaa asetuksen 318/2007/EY.

Toiseksi kantajat väittävät, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta sekä elinkeinotoiminnan harjoittamisen vapautta ja omistusoikeutta on loukattu.

Ne toteavat tämän jälkeen, että niille on aiheutunut todellista ja varmaa vahinkoa ja että vahingon ja komission sääntöjenvastaisen toiminnan välillä on syy-yhteys.

Kantajat vaativat kolmanneksi, mikäli komission katsottaisiin toimineen laillisesti, komission vastuun toteamista asetuksen 318/2007/EY antamisen vuoksi aiheutuneesta vahingosta.

-
- (¹) Vankeudessa pidettävien lintujen maahantuontia koskevista tietyistä suojoitoimenpiteistä, jotka liittyvät erittäin patogeenisen lintuinfluenssan esiintymiseen eräissä kolmansissa maissa 27.10.2005 tehty komission päätös 2005/760/EY (EUVL L 285, s. 60).
- (²) Muissa kuin siipikarjaan kuuluvissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan torjumista koskevien päätösten 2005/759/EY ja 2005/760/EY muuttamisesta 30.11.2005 tehty komission päätös 2005/862/EY (EUVL L 317, s. 19).
- (³) Päätösten 2005/759/EY ja 2005/760/EY muuttamisesta niiden soveltamisajan pidentämisen osalta 31.1.2006 tehty komission päätös 2006/79/EY (EUVL L 36, s. 48).
- (⁴) Päätösten 2005/710/EY, 2005/734/EY, 2005/758/EY, 2005/759/EY, 2005/760/EY, 2006/247/EY ja 2006/265/EY muuttamisesta erittäin patogeeniseen lintuinfluenssaan liittyvien tiettyjen suojoitoimenpiteiden osalta 7.6.2006 tehty komission päätös 2006/405/EY (EUVL L 158, s. 14).
- (⁵) Päätösten 2005/759/EY ja 2005/760/EY muuttamisesta erittäin patogeeniseen lintuinfluenssaan liittyvistä tietyistä suojoitoimenpiteistä ja tiettyjen elävien lintujen kuljettamisesta yhteisöön 25.7.2006 tehty komission päätös 2006/522/EY (EUVL L 205, 27.7.2006, s. 28).
- (⁶) Päätöksen 2005/760/EY muuttamisesta erittäin patogeeniseen lintuinfluenssaan liittyvien tiettyjen suojoitoimenpiteiden ja muiden lintujen kuin siipikarjan yhteisöön tuonnin osalta 22.12.2006 tehty komission päätös 2007/21/EY (EUVL L 7, s. 44).
- (⁷) Vankeudessa pidettävien lintujen maahantuontia koskevista tietyistä suojoitoimenpiteistä, jotka liittyvät erittäin patogeenisen lintuinfluenssan esiintymiseen eräissä kolmansissa maissa tehdyn päätöksen 2005/760/EY muuttamisesta, 23.3.2007 tehty komission päätös 2007/183/EY (EUVL L 84, s. 44).

- (⁸) Eläinten terveysvaatimuksista tuotaessa tiettyjä lintuja yhteisöön sekä lintujen tuontiin liittyvistä karanteenivaatimuksista 23.3.2007 annettu komission asetus (EY) N:o 318/2007 (EUVL L 84, s. 7).
- (⁹) Kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15.7.1991 annettu neuvoston direktiivi 91/496/ETY (EYVL L 268, s. 56).
- (¹⁰) Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säästösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, 13.7.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/65/ETY (EYVL L 268, s. 54).

Kanne 10.8.2010 — Abercrombie & Fitch Europe v. SMHV — Gilli (GILLY HICKS)

(Asia T-336/10)

(2010/C 274/44)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Abercrombie & Fitch Europe SA (Mendrisio, Sveitsi) (edustajat: barrister S. Malynicz, solicitor D. Stone ja solicitor L. Ritchie)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Gilli Srl (Milano, Italia)

Vaatimukset

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 20.5.2010 tekemä päätös asiassa R 832/2008-1 on kumottava ja

— vastaaja ja vastapuoli valituslautakunnassa on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki GILLY HICKS luokkiin 3, 14, 25 ja 35 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 5194543

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kuviomerkin GILLI yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 3566007 luokkiin 3, 9, 14 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Riidanalaisen päätöksen osittainen kumoaminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta ei vertaillut asianmukaisesti merkkien ulkoasua, lausuntatapaa ja merkityssisältöä, minkä vuoksi se erehtyi sekaannusvaarasta.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.8.2010 — Pineapple Trademarks v. SMHV — Dalmau Salmons (KUSTOM)

(Asia T-272/09) ⁽¹⁾

(2010/C 274/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 220, 12.9.2009.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen tuomio (täysistunto) 1.7.2010 — Mandt v. parlamentti(Asia F-45/07) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Jälkeen jääneen eläke — Henkilöstösääntöjen 79 artikla — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII oleva 18 artikla — Jälkeen jäänyt puoliso — Kahden henkilön tunnustaminen jälkeen jääneeksi puolisoiksi — Pienentäminen 50 prosentilla — Perusteltu luottamus — Vastaavuutta koskeva sääntö)

(2010/C 274/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Wolfgang Mandt (Kreuztal, Saksa) (edustaja: asianajaja B. Kolb)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: aluksi K. Zejdová, J. F. de Wachter ja U. Rösslein, sittemmin J. F. de Wachter, K. Zejdová ja S. Seyr)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Kurt-Wolfgang Braun Neumann, joka on kuollut 9.10.2009 ja jonka ainoa perillinen on Shirley Meyer (Bedburg-Hau, Saksa) (edustaja: asianajaja P. Ames)

Oikeudenkäynnin kohde

Sen Euroopan parlamentin 8.2.2007 tekemän päätöksen kumoaminen, jolla hylättiin kantajan tekemä oikaisuvaatimus, joka liittyi jälkeen jääneen eläkkeen pienentämiseen 50 prosentilla — Vaatimus täysimääräisestä suorittamisesta

Tuomiolauselmä

1) Lausunnon antaminen vaatimuksista, joiden mukaan parlamentin on suoritettava Wolfgang Mandtille jälkeen jääneen eläke täysimääräisesti, raukeaa siltä osin kuin nämä vaatimukset koskevat 31.10.2009 jälkeistä aikaa.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Asianosaiset ja väliintulija vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 183, 4.8.2007, s. 43.

Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.7.2010 — Tomas v. Euroopan parlamentti(Asiat F-116/07, F-13/08 ja F-31/08) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohta — Irtisanominen — Luottamusside — Parlamentin henkilöstökomitean kuuleminen etukäteen — Puuttuminen)

(2010/C 274/47)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Kantaja: Stanislovas Tomas (Vilna, Liettua) (edustaja: M. Michaelauskas)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: A. Lukošiušė ja K. Zejdová)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä sen nimittävän viranomaisen päätöksen kumoaminen, jolla kantaja irtisanottiin, ja toisaalta vaatimus aiheutuneen henkisen kärsimyksen ja aineellisen vahingon korvaamisesta

Tuomiolauselmä

1) Kanteet F-116/07 ja F-13/08 hylätään.

2) Euroopan parlamentti veloitetaan maksamaan Stanislovas Tomasille 1 000 euron korvaus tälle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä.

3) Kanne F-31/08 hylätään muilta osin.

4) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan kaikkien kanteiden eli kanteiden F-116/07, F-13/08 ja F-31/08 osalta.

(¹) EUVL C 64, 8.3.2008, s. 65, EUVL C 142, 7.6.2008, s. 39 ja EUVL C 158, 21.6.2008, s. 26.

**Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.7.2010
— Füller-Tomlinson v. parlamentti**

(Asia F-97/08) (¹)

(Henkilöstö — Aikaisempi väliaikainen toimihenkilö — Ammattitauti — Fyysiseen ja psyykkiseen hyvinvointiin vaikuttavat haitat — Sairauden ammatillisen alkuperän tunnustamista koskevan menettelyn kesto)

(2010/C 274/48)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Paulette Füller-Tomlinson (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: K. Zejdová ja S. Seyr)

Oikeudenkäynnin kohde

Sen päätöksen kumoaminen, jolla vahvistetaan kantajan sairautesta, jonka alkuperä on ammatillinen, johtuvan pysyvän osittaisen työkyvyttömyyden asteeksi 20 prosenttia, ja toissijaisesti vastaajan velvoittaminen maksamaan korvausta kantajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä

Tuomiolauselman

1) Kanne hylätään.

2) Paulette Füller-Tomlinson veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 44, 21.2.2009, s. 76.

**Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.7.2010
— Časta v. komissio**

(Asia F-40/09) (¹)

(Henkilöstö — Avoin kilpailu — Päätös olla hyväksymättä hakijaa suulliseen kokeeseen — Uudelleenkäsittelyä koskeva vaatimus — Perusteluvelvollisuus — Vaadittu ammatillinen kokemus — Todistuksen toimittaminen liian myöhään — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Kumoamiskanne — Vahingonkorvauskanne)

(2010/C 274/49)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Radek Časta (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja L. Tahotná)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Eggers ja M. L. Jelínek)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä kumoamiskanne, joka koskee EPSO:n päätöstä olla hyväksymättä kantajaa avoimen kilpailun EPSO/AD/107/07-LAW suullisiin kokeisiin sen takia, ettei edellytystä, joka koskee kolmen vuoden työkokemusta ylemmän johdon tehtävissä, ole täytetty ja toisaalta vaatimus siitä, että vastaaja veloitetaan suorittamaan kantajalle korvaus tälle aiheutuneesta aineellisesta ja aiheettomasta vahingosta

Tuomiolauselman

1) Kanne hylätään.

2) Radek Časta vastaa kaikista oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EUVL C 153, 4.7.2009, s. 51.

**Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 4.5.2010
— Fries Guggenheim v. Cedefop**

(Asia F-47/09) (¹)

(Henkilöstö — Väliaikainen toimihenkilö — Sopimuksen uudistamatta jättäminen — Henkilöstösääntöjen 11 a artikla — Henkilöstösääntöjen liitteessä II olevan 1 artiklan kuudes kohta — Henkilöstön edustamiseen liittyvät tehtävät — Puolueettomuus- ja riippumattomuusvelvoite)

(2010/C 274/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Éric Mathias Fries Guggenheim (Strasbourg, Ranska)
(edustaja: asianajaja M.-A. Lucas)

Vastaaja: Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus
(asiamies: M. Fuchs, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Oikeudenkäynnin kohde

CEDEFOPin sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla on päätetty olla uudistamatta kantajan tekemää, palvelusta väliaikaisena toimihenkilönä koskevaa sopimusta, ja jollei kantajaa oteta uudeen palvelukseen, vastaajan velvoittaminen suorittamaan kantalalle korvausta tälle aiheutuneesta aineettomasta vahingosta

Tuomiolauselmä

1) Kanne hylätään.

2) Éric Mathias Fries Guggenheim veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 153, 4.7.2009, s. 52.

Kanne 3.8.2010 — Mantzouratos v. parlamentti

(Asia F-64/10)

(2010/C 274/51)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Andreas Mantzouratos (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen Euroopan parlamentin päätöksen kumoaminen, jolla kantaja jätettiin ylentämättä palkkaluokkaan AD 13 vuoden 2009 ylennyskierröksellä, ja niiden päätösten kumoaminen, joilla ylennettiin tähän palkkaluokkaan virkamiehiä, joilla on vähemmän ansiopisteitä kuin kantajalla

Vaatimukset

— Euroopan parlamentin päätös, jolla kantaja jätettiin ylentämättä palkkaluokkaan AD 13 vuoden 2009 ylennyskierröksellä, ja ne päätökset, joilla ylennettiin tähän palkkaluokkaan virkamiehiä, joilla on vähemmän ansioita (ansiopisteitä) kuin kantajalla, on kumottava, ja

— Euroopan parlamentti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

2010/C 274/44	Asia T-336/10: Kanne 10.8.2010 — Abercrombie & Fitch Europe v. SMHV — Gilli (GILLY HICKS)	29
2010/C 274/45	Asia T-272/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.8.2010 — Pineapple Trademarks v. SMHV — Dalmau Salmons (KUSTOM)	30

Virkamiestuumioistuin

2010/C 274/46	Asia F-45/07: Virkamiestuumioistuimen tuomio (täysistunto) 1.7.2010 — Mandt v. parlamentti (Henkilöstö — Virkamiehet — Jälkeen jääneen eläke — Henkilöstösääntöjen 79 artikla — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII oleva 18 artikla — Jälkeen jäänyt puoliso — Kahden henkilön tunnustaminen jälkeen jääneeksi puolisoiksi — Pienentäminen 50 prosentilla — Perusteltu luottamus — Vastaavuutta koskeva sääntö)	31
2010/C 274/47	Asiat F-116/07, F-13/08 ja F-31/08: Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.7.2010 — Tomas v. Euroopan parlamentti (Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohta — Irtisanominen — Luottamusside — Parlamentin henkilöstökomitean kuuleminen etukäteen — Puuttuminen)	31
2010/C 274/48	Asia F-97/08: Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.7.2010 — Füller-Tomlinson v. parlamentti (Henkilöstö — Aikaisempi väliaikainen toimihenkilö — Ammattitauti — Fyysiseen ja psyykkiseen hyvinvointiin vaikuttavat haitat — Sairauden ammatillisen alkuperän tunnustamista koskevan menettelyn kesto)	32
2010/C 274/49	Asia F-40/09: Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.7.2010 — Časta v. komissio (Henkilöstö — Avoin kilpailu — Päätös olla hyväksymättä hakijaa suulliseen kokeeseen — Uudelleenkäsittelyä koskeva vaatimus — Perusteluvollisuus — Vaadittu ammatillinen kokemus — Todistuksen toimittaminen liian myöhään — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Kumoamiskanne — Vahingonkorvauskanne)	32
2010/C 274/50	Asia F-47/09: Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 4.5.2010 — Fries Guggenheim v. Cedefop (Henkilöstö — Väliaikainen toimihenkilö — Sopimuksen uudistamatta jättäminen — Henkilöstösääntöjen 11 a artikla — Henkilöstösääntöjen liitteessä II olevan 1 artiklan kuudes kohta — Henkilöstön edustamiseen liittyvät tehtävät — Puolueettomuus- ja riippumattomuusvelvoite)	33
2010/C 274/51	Asia F-64/10: Kanne 3.8.2010 — Mantzouratos v. parlamentti	33

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyllä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI